

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 26

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

58ο έτος
26 Ιανουαρίου 2015

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 026/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2015/C 026/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-103/12 και C-165/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Νοεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (C-103/12), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (C-165/12) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 2012/19/ΕΕ — Νομική βάση — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ — Διμερής συμφωνία επιτρέπущα την εκμετάλλευση του υπολοίπου του επιτρεπόμενου όγκου αλιεύματος — Επιλογή της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας στην οποία η Ένωση επιτρέπει την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων — Αποκλειστική οικονομική ζώνη — Πολιτική απόφαση — Καθορισμός των αλιευτικών δυνατοτήτων). 2

2015/C 026/03

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-22/13, C-61/13 έως C-63/13 και C-418/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2014 [αιτήσεις των Tribunale di Napoli, Corte costituzionale (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως] — Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13) κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Fortuna Russo κατά Comune di Napoli (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13) (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου — Εκπαίδευση — Δημόσιος τομέας — Αναπλήρωση κενών και ελεύθερων θέσεων εν αναμονή της ολοκληρώσεως διαγωνισμού — Ρήτρα 5, σημείο 1 — Μέτρα σκοπούντα την αποτροπή της καταχρηστικής συνάψεως συμβάσεων ορισμένου χρόνου — Έννοια των «αντικειμενικών λόγων» που δικαιολογούν τη σύναψη τέτοιων συμβάσεων — Κυρώσεις — Απαγόρευση της μετατροπής σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου — Έλλειψη δικαιώματος αποζημιώσεως) 3

EL

2015/C 026/04	Υπόθεση C-66/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Green Network SpA κατά Autorità per l'energia elettrica e il gas (Προδικαστική παραπομπή — Εθνικό σύστημα στηριξέως της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας — Υποχρέωση των παραγωγών και των εισαγωγέων ηλεκτρικής ενέργειας να εγχύουν στο εθνικό δίκτυο ορισμένη ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας που έχει παραχθεί από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ή, σε διαφορετική περίπτωση, να αγοράζουν «πράσινα πιστοποιητικά» από την αρμόδια αρχή — Υποχρέωση προσκομίσεως πιστοποιητικών που βεβαιώνουν την πράσινη προέλευση της ηλεκτρικής ενέργειας που παρήχθη ή εισήχθη, προκειμένου να αποδειχθεί ότι πραγματοποιήθηκε η έγχυση της ενέργειας — Αποδοχή πιστοποιητικών που εκδίδονται σε τρίτο κράτος υπό την προϋπόθεση της συνάψεως διμερούς συμφωνίας μεταξύ του τρίτου κράτους και του οικείου κράτους μέλους ή συμφωνίας μεταξύ του διαχειριστή του εθνικού δικτύου του εν λόγω κράτους μέλους και ομόλογης αρχής του τρίτου κράτους — Οδηγία 2001/77/ΕΚ — Εξωτερική αρμοδιότητα της Κοινότητας — Ειλικρινής συνεργασία)	4
2015/C 026/05	Υπόθεση C-310/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Novo Nordisk Pharma GmbH κατά S (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 85/374/ΕΟΚ — Προστασία των καταναλωτών — Ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της οδηγίας — Ειδικά καθεστώτα ευθύνης που ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποιήσεως της οδηγίας — Συμβατότητα εθνικού καθεστώτος ευθύνης που επιτρέπει τη λήψη πληροφοριών σχετικά με τις παρενέργειες των φαρμακευτικών προϊόντων)	5
2015/C 026/06	Υπόθεση C-356/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης — Ατελής προσδιορισμός των προσβεβλημένων υδάτων ή των υδάτων που μπορούν να προσβληθούν — Ατελής προσδιορισμός των ευπρόσβλητων ζωνών — Προγράμματα δράσεως — Μέτρα που παρουσιάζουν ελλείψεις)	5
2015/C 026/07	Υπόθεση C-404/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: ClientEarth κατά The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Ποιότητα του αέρα — Οδηγία 2008/50/ΕΚ — Οριακές τιμές του διοξειδίου του αζώτου — Υποχρέωση κράτους μέλους να ζητήσει παράταση της προθεσμίας συμμορφώσεως, κοινοποιώντας σχέδιο για την ποιότητα του αέρα — Κυρώσεις)	6
2015/C 026/08	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-581/13 P και C-582/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2014 — Intra-Press κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Golden Balls Ltd [Αναίρεση — Κοινωνικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Λεκτικό σήμα GOLDEN BALLS — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου του προγενέστερου κοινοτικού λεκτικού σήματος BALLON D'OR — Ενδιαφερόμενο κοινό — Ομοιότητα των σημείων — Κίνδυνος συγχύσεως]	7
2015/C 026/09	Υπόθεση C-666/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rohm Semiconductor GmbH κατά Hauptzollamt Krefeld (Προδικαστική παραπομπή — Τελωνιακή ένωση — Δασμολογική κατάταξη — Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 8541 και 8543 — Μονάδες για τη μετάδοση και λήψη δεδομένων σε μικρή απόσταση — Διακρίσεις 8543 89 95 και 8543 90 80 — Έννοια των μερών μηχανών και ηλεκτρικών συσκευών)	7
2015/C 026/10	Υπόθεση C-40/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon κατά Utopia SARL (Προδικαστική παραπομπή — Τελωνιακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Ατέλεια ως προς τους εισαγωγικούς δασμούς — Ζώα ειδικά προετοιμασμένα για να χρησιμοποιηθούν σε εργαστήριο — Δημόσιο ίδρυμα ή κοινωφελές ίδρυμα ή εξουσιοδοτημένο ιδιωτικό ίδρυμα — Εισαγωγέας που έχει ως πελάτες αυτά τα ιδρύματα — Συσκευασίες — Κλωβί που χρησιμεύουν για τη μεταφορά των ζώων).	8

2015/C 026/11	Υπόθεση C-487/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 4 Νοεμβρίου 2014 — SC Total Waste Recycling SRL κατά Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség	9
2015/C 026/12	Υπόθεση C-488/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) στις 4 Νοεμβρίου 2014 — SC Max Boegl România SRL κ.λπ. κατά RA Aeroportul Oradea κ.λπ.	10
2015/C 026/13	Υπόθεση C-489/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 4 Νοεμβρίου 2014 — Α κατά Β	10
2015/C 026/14	Υπόθεση C-491/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid (Ισπανία) στις 5 Νοεμβρίου 2014 — Rossa dels Vents Assessoria S.L. κατά U Hostels Albergues Juveniles S.L.	11
2015/C 026/15	Υπόθεση C-495/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Ιταλία) στις 6 Νοεμβρίου 2014 — Antonio Tita κ.λπ. κατά Ministero della Giustizia κ.λπ.	12
2015/C 026/16	Υπόθεση C-499/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) στις 10 Νοεμβρίου 2014 — VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert κατά Belgische Staat	12
2015/C 026/17	Υπόθεση C-502/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 10 Νοεμβρίου 2014 — Buzzi Unicem SpA κ.λπ. κατά Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE κ.λπ.	13
2015/C 026/18	Υπόθεση C-509/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ισπανία) στις 13 Νοεμβρίου 2014 — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) κατά Luis Aira Pascual κ.λπ.	14
2015/C 026/19	Υπόθεση C-514/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Νοεμβρίου 2014 η Éditions Odile Jacob SAS κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 5ης Σεπτεμβρίου 2014, στην υπόθεση T-471/11, Odile Jacob κατά Επιτροπής.	14
2015/C 026/20	Υπόθεση C-517/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Νοεμβρίου 2014 η Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 3 Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-112/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	15
2015/C 026/21	Υπόθεση C-524/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Νοεμβρίου 2014 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-461/12, Hansestadt Lübeck κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	16
2015/C 026/22	Υπόθεση C-527/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 21 Νοεμβρίου 2014 — Ukamaka Mary Jecinta Oruche και Nzubechukwu Emmanuel Oruche κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	19
2015/C 026/23	Υπόθεση C-530/14 P: Αναίρεση που άσκησε την 21η Νοεμβρίου 2014 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (Δεύτερο τμήμα) που εκδόθηκε την 11η Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-425/11, Ελλάδα κατά Επιτροπής.	19
2015/C 026/24	Υπόθεση C-535/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2014 ο Vadzim Ipratau κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 23 Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-646/11, Ipratau κατά Συμβουλίου.	20
2015/C 026/25	Υπόθεση C-539/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Castellón (Ισπανία) στις 27 Νοεμβρίου 2014 — Juan Carlos Sánchez Morcillo και María del Carmen Abril García κατά Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	21

2015/C 026/26	Υπόθεση C-540/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2014 η DK Recycling und Roheisen GmbH κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής.	21
2015/C 026/27	Υπόθεση C-551/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Δεκεμβρίου 2014 η Arctic Paper Mochenwangen GmbH κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-634/13, Arctic Paper Mochenwangen GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής.	22
Γενικό Δικαστήριο		
2015/C 026/28	Υπόθεση T-57/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Δεκεμβρίου 2014 — Castelnou Energia κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ηλεκτρική ενέργεια — Αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους παραγωγής — Υποχρέωση δημόσιας υπηρεσίας για παραγωγή συγκεκριμένης ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας από εγχώριο άνθρακα — Μηχανισμός προσφυγής σε υπηρεσίες κατά προτεραιότητα — Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων — Απόφαση με την οποία κηρύσσεται μια ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη που αφορά ατομικά τον ενδιαφερόμενο — Πράξη θίγουσα ουσιαδώς την θέση του ενδιαφερομένου στον ανταγωνισμό — Παραδεκτό — Μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως — Σοβαρές δυσχέρειες — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Ασφάλεια του εφοδιασμού με ηλεκτρική ενέργεια — Άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2003/54/EK — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Προστασία του περιβάλλοντος — Οδηγία 2003/87/EK).	24
2015/C 026/29	Υπόθεση T-661/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2014 — Ιταλία κατά Επιτροπής [ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση — Γαλακτοκομικά προϊόντα — Έσοδα για ειδικό προορισμό — Βασικοί έλεγχοι — Εκπρόθεσμο — Κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση — Νομική βάση — Άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) 1605/2002 — Υποτροπή].	25
2015/C 026/30	Υπόθεση T-75/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2014 — Boehringer Ingelheim Pharma κατά ΓΕΕΑ — Nerpentes Pharma (Momarid) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Momarid — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα LONARID — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ενδιαφερόμενο κοινό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009].	25
2015/C 026/31	Υπόθεση T-272/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Δεκεμβρίου 2014 — Max Mara Fashion Group κατά ΓΕΕΑ — Mackays Stores (M&Co.) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος M&Co. — Προγενέστερο κοινοτικό και εθνικό εικονιστικό σήμα MAX&Co. — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MAX&CO. — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»].	26
2015/C 026/32	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-494/13 και T-495/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 2014 — Sales & Solutions κατά ΓΕΕΑ — Inceda (WATT και WATT) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ακυρότητας — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα WATT και κοινοτικό λεκτικό σήμα WATT — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009].	27
2015/C 026/33	Υπόθεση T-595/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 2014 — BSH κατά ΓΕΕΑ — LG Electronics (compressor technology) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος compressor technology — Προγενέστερα λεκτικά εθνικά σήματα KOMPRESSOR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009].	27
2015/C 026/34	Υπόθεση T-289/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2014 — Ledra Advertising κατά Επιτροπής και ΕΚΤ (Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κύπρου — Μνημόνιο συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του ΕΜΣ — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Αιτιώδης συνάφεια — Προσφυγή εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως).	28

2015/C 026/44	Υπόθεση T-688/14 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2014 — Airport Handling κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Υποχρέωση ανακτήσεως ενισχύσεως χορηγηθείσας από τον δημόσιο φορέα εκμετάλλευσης αεροδρομίου εις όφελος θυγατρικής εταιρείας επιφορτισμένης με υπηρεσίες διαχείρισης — Θέση της εν λόγω εταιρείας υπό εκκαθάριση — Σύσταση νέας εταιρείας επιφορτισμένης με υπηρεσίες διαχείρισης — Απόφαση της Επιτροπής να κινήσει επίσημη διαδικασία ελέγχου σχετικά με κρατικές ενισχύσεις προκειμένου να εξετάσει την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ των δύο εταιρειών — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Προδήλως απαράδεκτο της κύριας προσφυγής — Απαράδεκτο — Έλλειψη επείγοντος).	35
2015/C 026/45	Υπόθεση T-703/14 R: Διάταξη του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων της 27ης Οκτωβρίου 2014 — Δίκτυο Αμυντικών Βιομηχανιών Νετ κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Επιδότησεις — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Χρεωστικό σημείωμα που απεστάλη σε αντισυμβαλλόμενο — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Υπόθεση μη επιδεχόμενη προσωρινά μέτρα]	35
2015/C 026/46	Υπόθεση T-750/14: Προσφυγή της 6ης Νοεμβρίου 2014 — Segimerus κατά ΓΕΕΑ — Ergo Versicherungsgruppe (ELGO)	36
2015/C 026/47	Υπόθεση T-753/14: Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2014 — Ice Mountain Ibiza κατά ΓΕΕΑ — Etyam (ocean beach club ibiza)	36
2015/C 026/48	Υπόθεση T-755/14: Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2014 — Herbert Smith Freehills κατά Επιτροπής	37
2015/C 026/49	Υπόθεση T-764/14: Προσφυγή 14ης Νοεμβρίου 2014 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	38
2015/C 026/50	Υπόθεση T-770/14: Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2014 — Ιταλία κατά Επιτροπής	39
2015/C 026/51	Υπόθεση T-774/14: Προσφυγή της 17ης Νοεμβρίου 2014 — Ica Foods κατά ΓΕΕΑ — San Lucio (GROK)	40
2015/C 026/52	Υπόθεση T-777/14: Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2014 — Fon Wireless κατά ΓΕΕΑ — Henniger (NEOFON - FON ET AL).	41
2015/C 026/53	Υπόθεση T-778/14: Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2014 — Ugly κατά ΓΕΕΑ — Group Lottuss (COYOTE UGLY)	41
2015/C 026/54	Υπόθεση T-781/14: Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2014 — TVR Automotive κατά ΓΕΕΑ — Cardoni (TVR ENGINEERING)	42

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 026/55	Υπόθεση F-4/13: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2014 — Cwik κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση βαθμολογίας — Περίοδος βαθμολογίας 1995/1997 — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου, νυν Γενικού Δικαστηρίου — Αίτημα ακυρώσεως της εκθέσεως βαθμολογίας — Μη προσφυγή στην επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για ζητήματα βαθμολογίας — Καθυστερήση στη σύνταξη της εκθέσεως βαθμολογίας — Αγωγή αποζημιώσεως)	43
2015/C 026/56	Υπόθεση F-109/13: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2014 — DG κατά ENISA (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Καταγγελία της συμβάσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Μη τήρηση της διαδικασίας αξιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως).	43
2015/C 026/57	Υπόθεση F-110/13: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2014 — Migliore κατά Επιτροπής (Προαγωγή — Διαδικασία πιστοποίησης — Περίοδος 2013 — Αποκλεισμός του προσφεύγοντος από τον οριστικό κατάλογο των υπαλλήλων στους οποίους επιτρέπη να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα κατάρτισεως — Άρθρο 45α του ΚΥΚ).	44

2015/C 026/58	Υπόθεση F-142/11 DEP: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2014 — Erik Simpson κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Διαδικασία — Καθορισμός των δικαστικών εξόδων)	45
2015/C 026/59	Υπόθεση F-106/14: Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ κατά Επιτροπής.	45
2015/C 026/60	Υπόθεση F-108/14: Προσφυγή της 10ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ κατά Επιτροπής.	46
2015/C 026/61	Υπόθεση F-110/14: Προσφυγή της 15ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ κατά Επιτροπής.	46
2015/C 026/62	Υπόθεση F-112/14: Προσφυγή της 17ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ και λοιποί κατά Επιτροπής.	47
2015/C 026/63	Υπόθεση F-116/14: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ κατά Επιτροπής	47
2015/C 026/64	Υπόθεση F-118/14: Προσφυγή της 23ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ κατά Συμβουλίου	48

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2015/C 026/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 16 της 19.1.2015

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 7 της 12.1.2015

EE C 462 της 22.12.2014

EE C 448 της 15.12.2014

EE C 439 της 8.12.2014

EE C 431 της 1.12.2014

EE C 421 της 24.11.2014

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Νοεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (C-103/12), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (C-165/12) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-103/12 και C-165/12) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 2012/19/ΕΕ — Νομική βάση — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ — Διμερής συμφωνία επιτρέπущα την εκμετάλλευση του υπολοίπου του επιτρεπόμενου όγκου αλιεύματος — Επιλογή της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας στην οποία η Ένωση επιτρέπει την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων — Αποκλειστική οικονομική ζώνη — Πολιτική απόφαση — Καθορισμός των αλιευτικών δυνατοτήτων)

(2015/C 026/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. G. Knudsen, I. Liukkonen και I. Díez Parra) (C-103/12), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet και E. Paasivirta) (C-165/12)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Westerhof Löfflerová και A. de Gregorio Merino)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, E. Ruffer και D. Hadroušek), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, D. Colas και N. Rouam), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna και M. Szpunar)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2012/19/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2011, για την έγκριση, από μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δήλωσης σχετικά με τη χορήγηση αλιευτικών δυνατοτήτων στα ύδατα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία της Βολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας στην αποκλειστική οικονομική ζώνη στα ανοικτά των ακτών της Γαλλικής Γουιάνας.
- 2) Τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2012/19/ΕΕ διατηρούνται έως τη θέση σε ισχύ, εντός εύλογης προθεσμίας από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, νέας αποφάσεως βάσει της ενδεδειγμένης νομικής βάσεως, ήτοι του άρθρου 43, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218, παράγραφος 6, στοιχείο α', σημείο ν, ΣΛΕΕ.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 157 της 2.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2014 [αιτήσεις των Tribunale di Napoli, Corte costituzionale (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13) κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Fortuna Russo κατά Comune di Napoli (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-22/13, C-61/13 έως C-63/13 και C-418/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου — Εκπαίδευση — Δημόσιος τομέας — Αναπλήρωση κενών και ελεύθερων θέσεων εν αναμονή της ολοκλήρωσης διαγωνισμού — Ρήτρα 5, σημείο 1 — Μέτρα σκοπούντα την αποτροπή της καταχρηστικής συνάψεως συμβάσεων ορισμένου χρόνου — Έννοια των «αντικειμενικών λόγων» που δικαιολογούν τη σύναψη τέτοιων συμβάσεων — Κυρώσεις — Απαγόρευση της μετατροπής σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου — Έλλειψη δικαιώματος αποζημίωσης)

(2015/C 026/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούντα δικαστήρια

Tribunale di Napoli, Corte costituzionale

Διάδικοι στις υποθέσεις των κύριων δικών

Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13), Fortuna Russo (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari (C-418/13)

κατά

Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-22/13, C-61/13, C-62/13), Comune di Napoli (C-63/13), Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13)

παρισταμένων των: Federazione Gilda-Unams, Federazione Lavoratori della Conoscenza (FLC CGIL), Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), C-22/13, C-61/13 έως C-62/13

Διατακτικό

Η ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, βάσει της οποίας είναι δυνατή η ανανέωση συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου για την κάλυψη κενών και ελεύθερων θέσεων διδασκόντων και διοικητικού, τεχνικού και επικουρικού προσωπικού στα υπό κρατική διαχείριση σχολεία, έως την ολοκλήρωση διαγωνισμών για την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού, χωρίς να ορίζονται συγκεκριμένες προθεσμίες για την ολοκλήρωση των διαγωνισμών αυτών και αποκλειόμενης εντελώς, για τους διδάσκοντες αυτούς και το εν λόγω προσωπικό, της δυνατότητας προβολής αξιώσεως για την αποκατάσταση της ζημίας που ενδεχομένως έχουν υποστεί λόγω της προαναφερθείσας ανανέωσης. Συγκεκριμένα και υπό την επιφύλαξη των διαπιστώσεων των αιτούντων δικαστηρίων, η εν λόγω ρύθμιση, αφενός, δεν καθιστά δυνατή τη συναγωγή αντικειμενικών και διαφανών κριτηρίων προκειμένου να ελεγχθεί αν η ανανέωση των συμβάσεων αυτών ανταποκρίνεται πράγματι σε γνήσια ανάγκη, είναι πρόσφορη προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και αναγκαία προς τούτο, και, αφετέρου, δεν περιλαμβάνει κανένα μέτρο για την αποτροπή καταχρηστικής συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και την επιβολή κυρώσεων στις περιπτώσεις αυτές.

⁽¹⁾ EE C 86 της 23.3.2013.
EE C 141 της 18.5.2013.
EE C 313 της 26.10.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Green Network SpA κατά Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Υπόθεση C-66/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Εθνικό σύστημα στηρίξεως της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας — Υποχρέωση των παραγωγών και των εισαγωγέων ηλεκτρικής ενέργειας να εγχύουν στο εθνικό δίκτυο ορισμένη ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας που έχει παραχθεί από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ή, σε διαφορετική περίπτωση, να αγοράζουν «πράσινα πιστοποιητικά» από την αρμόδια αρχή — Υποχρέωση προσκομίσεως πιστοποιητικών που βεβαιώνουν την πράσινη προέλευση της ηλεκτρικής ενέργειας που παρήχθη ή εισήχθη, προκειμένου να αποδειχθεί ότι πραγματοποιήθηκε η εγχύση της ενέργειας — Αποδοχή πιστοποιητικών που εκδίδονται σε τρίτο κράτος υπό την προϋπόθεση της συνάψεως διμερούς συμφωνίας μεταξύ του τρίτου κράτους και του οικείου κράτους μέλους ή συμφωνίας μεταξύ του διαχειριστή του εθνικού δικτύου του εν λόγω κράτους μέλους και ομόλογης αρχής του τρίτου κράτους — Οδηγία 2001/77/ΕΚ — Εξωτερική αρμοδιότητα της Κοινότητας — Ειλικρινής συνεργασία)

(2015/C 026/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Green Network SpA

κατά

Autorità per l'energia elettrica e il gas

παρισταμένου του: Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Διατακτικό

- 1) Η Συνθήκη ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, βάσει των διατάξεων της οδηγίας 2001/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα η οποία αντίζεται σε εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, που προβλέπει την απαλλαγή από την υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών λόγω της εγχύσεως, στην εθνική καταναλωτική αγορά, ηλεκτρικής ενέργειας η οποία έχει εισαχθεί από τρίτο κράτος, υπό την προϋπόθεση της προηγούμενης συνάψεως συμφωνίας μεταξύ του κράτους αυτού και του κράτους μέλους, βάσει της οποίας παρέχεται εγγύηση ότι η ούτως εισαγόμενη ηλεκτρική ενέργεια είναι ενέργεια που έχει παραχθεί από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, κατά τους ίδιους όρους με αυτούς που προβλέπονται στο άρθρο 5 της οδηγίας.
- 2) Σε περίπτωση που εθνικό δικαστήριο αποκλείσει την εφαρμογή εθνικής διατάξεως όπως η διάταξη του σημείου 1 του διατακτικού της παρούσας υποθέσεως, λόγω αντιθέσεως αυτής προς το δίκαιο της Ένωσης, το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται στην εφαρμογή από το δικαστήριο αυτό στη θέση της πρώτης διατάξεως προγενέστερη εθνική διάταξη, κατ' ουσίαν αντίστοιχη με την πρώτη, η οποία προβλέπει την απαλλαγή από την υποχρέωση αγοράς πράσινων πιστοποιητικών λόγω της εγχύσεως, στην εθνική καταναλωτική αγορά, ηλεκτρικής ενέργειας που έχει εισαχθεί από τρίτο κράτος, υπό την προϋπόθεση της προηγούμενης συνάψεως μεταξύ του διαχειριστή του εθνικού δικτύου και αντίστοιχης εθνικής αρχής του τρίτου αυτού κράτους, συμφωνίας σχετικά με τη διαδικασία ελέγχου που απαιτείται προκειμένου να πιστοποιηθεί ότι η ηλεκτρική ενέργεια που εισάγεται κατ' αυτό τον τρόπο είναι ενέργεια που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 147 της 25.5.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Novo Nordisk Pharma GmbH κατά S

(Υπόθεση C-310/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 85/374/ΕΟΚ — Προστασία των καταναλωτών — Ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της οδηγίας — Ειδικά καθεστώτα ευθύνης που ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποιήσεως της οδηγίας — Συμβατότητα εθνικού καθεστώτος ευθύνης που επιτρέπει τη λήψη πληροφοριών σχετικά με τις παρενέργειες των φαρμακευτικών προϊόντων)

(2015/C 026/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Novo Nordisk Pharma GmbH

κατά

S

Διατακτικό

Η οδηγία 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 1999/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1999, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, που καθιερώνει ειδικό καθεστώς ευθύνης κατά την έννοια του άρθρου 13 της οδηγίας αυτής και η οποία προβλέπει, κατόπιν τροποποιήσεώς της μετά την ημερομηνία κοινοποιήσεως της εν λόγω οδηγίας στο οικείο κράτος μέλος, ότι ο καταναλωτής δικαιούται να ζητήσει από τον κατασκευαστή φαρμακευτικού προϊόντος πληροφορίες σχετικά με τις παρενέργειες του προϊόντος αυτού.

⁽¹⁾ EE C 260 της 7.9.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-356/13) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης — Ατελής προσδιορισμός των προσβεβλημένων υδάτων ή των υδάτων που μπορούν να προσβληθούν — Ατελής προσδιορισμός των ευπρόσβλητων ζωνών — Προγράμματα δράσεως — Μέτρα που παρουσιάζουν ελλείψεις)

(2015/C 026/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, προσδιορίζοντας ατελώς τα ύδατα που μπορούν να προσβληθούν από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης, προσδιορίζοντας ατελώς τις ευπρόσβλητες ζώνες και εκπονώντας προγράμματα δράσεως, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης, τα οποία περιλαμβάνουν μέτρα μη συμβατά προς την προμνησθείσα οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας 91/676, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι αυτής, και από το άρθρο 5, σε συνδυασμό με τα παραρτήματα ΙΙ, σημείο Α.2, και ΙΙΙ, παράγραφος Ι, σημείο Ι, της εν λόγω οδηγίας.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 344 της 23.11.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: ClientEarth κατά The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Υπόθεση C-404/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Ποιότητα του αέρα — Οδηγία 2008/50/ΕΚ — Οριακές τιμές του διοξειδίου του αζώτου — Υποχρέωση κράτους μέλους να ζητήσει παράταση της προθεσμίας συμμορφώσεως, κοινοποιώντας σχέδιο για την ποιότητα του αέρα — Κυρώσεις)

(2015/C 026/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: ClientEarth

κατά

The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να μπορεί να παραταθεί το πολύ για πέντε έτη η προθεσμία που τάσσει η ως άνω οδηγία για τη συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές του διοξειδίου του αζώτου τις οποίες θέτει το παράρτημα XI της ίδιας αυτής οδηγίας, το οικείο κράτος μέλος οφείλει να υποβάλει σχετική αίτηση και να εκπονήσει σχέδιο για την ποιότητα του αέρα, όταν αντικειμενικά προκύπτει, βάσει των υφιστάμενων δεδομένων και παρά την εφαρμογή από το εν λόγω κράτος μέλος κατάλληλων μέτρων προς αντιμετώπιση της ρυπάνσεως, ότι η συμμόρφωση προς τις οριακές αυτές τιμές δεν θα είναι, σε συγκεκριμένη ζώνη ή οικισμό, δυνατή κατά το πέρας της προαναφερθείσας προθεσμίας. Η οδηγία 2008/50 ουδεμία εξαίρεση προβλέπει από την υποχρέωση η οποία απορρέει από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- 2) Σε περίπτωση όπου, αφενός, προκύπτει ότι σε συγκεκριμένη ζώνη ή οικισμό κράτους μέλους η συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές του διοξειδίου του αζώτου τις οποίες θέτει το παράρτημα XI της οδηγίας 2008/50 δεν είναι δυνατή μετά την 1η Ιανουαρίου 2010, που ορίζεται ως καταληκτική ημερομηνία στο ίδιο παράρτημα, και, αφετέρου, το οικείο κράτος μέλος δεν έχει ζητήσει παράταση της προθεσμίας αυτής δυνάμει του άρθρου 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50, η εκπόνηση σχεδίου για την ποιότητα του αέρα σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της ως άνω οδηγίας δεν αρκεί από μόνη της για να γίνει δεκτό ότι το εν λόγω κράτος μέλος έχει παρά ταύτα τηρήσει τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 13 της ίδιας οδηγίας.
- 3) Όταν κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί προς τις επιταγές του άρθρου 13, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2008/50 και ταυτόχρονα δεν έχει ζητήσει παράταση προθεσμίας υπό τους όρους του άρθρου 22 της εν λόγω οδηγίας, απόκειται στο αρμόδιο εθνικό δικαστήριο, εφόσον του υποβληθεί σχετικό αίτημα, να λάβει έναντι της εθνικής αρχής κάθε αναγκαίο μέτρο, όπως παραδείγματος χάριν να της απευθύνει διαταγή, ώστε η τελευταία να υποχρεωθεί να εκπονήσει το απαιτούμενο από την ως άνω οδηγία σχέδιο σύμφωνα με τα όσα προβλέπει η ίδια πάντοτε οδηγία.

(¹) EE C 274 της 21.9.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2014 — Intra-Pressé κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Golden Balls Ltd

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-581/13 P και C-582/13 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Λεκτικό σήμα GOLDEN BALLS — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου του προγενέστερου κοινοτικού λεκτικού σήματος BALLON D'OR — Ενδιαφερόμενο κοινό — Ομοιότητα των σημείων — Κίνδυνος συγχύσεως]

(2015/C 026/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Intra-Pressé (εκπρόσωποι: P. Péters, T. de Haan, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral), Golden Balls Ltd (εκπρόσωπος: M. Edenborough QC)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Golden Balls κατά ΓΕΕΑ — Intra-Pressé (GOLDEN BALLS) (T-448/11, EU:T:2013:456) και Golden Balls κατά ΓΕΕΑ — Intra-Pressé (GOLDEN BALLS) (T-437/11, EU:T:2013:441), στο μέτρο που οι εν λόγω αποφάσεις απέρριψαν τα δύο αιτήματα περί ακυρώσεως που υπέβαλε η Intra-Pressé SAS.
- 2) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Ακυρώνει το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 22ας Ιουνίου 2011 (υπόθεση R 1432/2010-1), και το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 26ης Μαΐου 2011 (υπόθεση R 1310/2010-1).
- 4) Η Intra-Pressé SAS, το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και η Golden Balls Ltd φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους τόσο της πρωτόδικης όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 24 της 25.01.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rohm Semiconductor GmbH κατά Hauptzollamt Krefeld

(Υπόθεση C-666/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση — Δασμολογική κατάταξη — Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 8541 και 8543 — Μονάδες για τη μετάδοση και λήψη δεδομένων σε μικρή απόσταση — Διακρίσεις 8543 89 95 και 8543 90 80 — Έννοια των μερών μηχανών και ηλεκτρικών συσκευών)

(2015/C 026/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rohm Semiconductor GmbH

κατά

Hauptzollamt Krefeld

Διατακτικό

- 1) Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 1832/2002 της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2002, έχει την έννοια ότι μονάδες που αποτελούνται η καθεμία από τη διασύνδεση μίας διόδου εκπομπής φωτός, μίας φωτοδιόδου και πολλών άλλων διατάξεων με ημιαγωγό οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την εκπομπή/λήψη μέσω υπέρυθρων ακτίνων όταν τροφοδοτούνται ηλεκτρικά από τις συσκευές στις οποίες είναι ενσωματωμένες, υπάγονται στην κλάση 8543 της Ονοματολογίας αυτής.
- 2) Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό 1832/2002, έχει την έννοια ότι μονάδες, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, ενσωματωμένες σε συσκευές για τη μηχανική ή ηλεκτρική λειτουργία των οποίων δεν είναι απαραίτητες δεν αποτελούν μέρη κατά την έννοια της διακρίσεως 8543 90 80 της Ονοματολογίας αυτής, αλλά υπάγονται στη διάκριση 8543 89 95 της εν λόγω Ονοματολογίας η οποία αφορά τις λοιπές μηχανές και ηλεκτρικές συσκευές που έχουν δική τους λειτουργία, οι οποίες δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού στο κεφάλαιο 85 της ίδιας Ονοματολογίας.

(¹) EE C 85 της 22.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon κατά Utopia SARL

(Υπόθεση C-40/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Ατέλεια ως προς τους εισαγωγικούς δασμούς — Ζώα ειδικά προετοιμασμένα για να χρησιμοποιηθούν σε εργαστήριο — Δημόσιο ίδρυμα ή κοινωφελές ίδρυμα ή εξουσιοδοτημένο ιδιωτικό ίδρυμα — Εισαγωγέας που έχει ως πελάτες αυτά τα ιδρύματα — Συσκευασίες — Κλωβοί που χρησιμεύουν για τη μεταφορά των ζώων)

(2015/C 026/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon

κατά

Utopia SARL

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 60 του κανονισμού (ΕΟΚ) 918/83 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών, όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και των προσαρμογών των ιδρυτικών συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι, αν τα ειδικά προετοιμασμένα για εργαστηριακή χρήση ζώα που ένας εισαγωγέας εισάγει στο έδαφος της Ένωσης προορίζονται για δημόσιο ή κοινωφελές ίδρυμα ή ιδιωτικό εξουσιοδοτημένο ίδρυμα που έχει ως κύρια δραστηριότητα την εκπαίδευση ή την επιστημονική έρευνα, ο εν λόγω εισαγωγέας, ακόμη και αν δεν είναι ο ίδιος τέτοιο ίδρυμα, μπορεί να τύχει της τελωνειακής ατέλειας που προβλέπει το εν λόγω άρθρο γι' αυτό το είδος εμπορευμάτων.

- 2) Ο γενικός κανόνας 5, στοιχείο β', της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1789/2003 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, έχει την έννοια ότι οι κλωβοί που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ζώντων ζώων προοριζομένων για εργαστηριακή έρευνα δεν ανήκουν στην κατηγορία των συσκευασιών που πρέπει να κατατάσσονται μαζί με τα εμπορεύματα που περιέχουν.

(¹) ΕΕ C 102 της 7.4.2014.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 4 Νοεμβρίου 2014 — SC Total Waste Recycling SRL κατά Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Υπόθεση C-487/14)

(2015/C 026/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC Total Waste Recycling SRL

Καθή: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η μεταφορά αποβλήτων που πραγματοποιείται «με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά [στο έγγραφο] κοινοποίησης», κατά το άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 (¹), την έννοια ότι αναφέρεται στους τρόπους μεταφοράς οι οποίοι απαριθμούνται στα παραρτήματα ΙΑ και ΙΒ του εν λόγω κανονισμού (οδικώς, σιδηροδρομικώς, θαλάσσια, αεροπορικώς, εσωτερικές πλωτές οδοί);
- 2) Μπορεί η μη ενημέρωση της αρχής σε περίπτωση ουσιώδους αλλαγής στις λεπτομέρειες ή/και τους όρους της μεταφοράς για την οποία έχει δοθεί συγκατάθεση, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006, να οδηγήσει στη διαπίστωση ότι η μεταφορά αποβλήτων πραγματοποιείται «με τρόπο που δεν προσδιορίζεται ουσιαστικά [στο έγγραφο] κοινοποίησης», κατά το άρθρο 2, σημείο 35, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού, με αποτέλεσμα να πρόκειται για παράνομη μεταφορά αποβλήτων;
- 3) Μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει ουσιώδης αλλαγή στις λεπτομέρειες ή/και τους όρους της μεταφοράς για την οποία έχει δοθεί συγκατάθεση, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006, όταν η είσοδος της μεταφοράς αποβλήτων στην αναφερόμενη χώρα διαμετακομίσεως πραγματοποιείται από μεθοριακό σημείο διελεύσεως διαφορετικό από το οριζόμενο στη συγκατάθεση ή στο έγγραφο κοινοποίησης;
- 4) Εφόσον θεωρηθεί ότι η είσοδος φορτίου αποβλήτων στη χώρα διαμετακομίσεως από τόπο διαφορετικό από τον οριζόμενο στη συγκατάθεση ή στο έγγραφο κοινοποίησης συνιστά παράνομη μεταφορά αποβλήτων, μπορεί να επιβληθεί αναλογικό πρόστιμο για τον ως άνω λόγο, το ύψος του οποίου ισοδυναμεί με εκείνο του προστίμου που επιβάλλεται στον παραβάτη της υποχρέωσης εξασφάλισης συγκαταθέσεως και υποβολής έγγραφης προηγούμενης κοινοποίησης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ L 190, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) στις 4 Νοεμβρίου 2014 — SC Max Boegl România SRL κ.λπ. κατά RA Aeroportul Oradea κ.λπ.

(Υπόθεση C-488/14)

(2015/C 026/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Oradea

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA

Καθών: RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft, SC Col-Air Trading SRL, AZVI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφοι 1, 2 και 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων ⁽¹⁾ και του άρθρου 1, παράγραφοι 1, 2 και 3, της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκαν με την οδηγία 2007/66/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων, την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία η οποία εξαρτά την πρόσβαση στις διαδικασίες προσφυγής κατά των αποφάσεων των αναθετουσών αρχών από την υποχρέωση προηγούμενης καταθέσεως «εγγυήσεως προσηκούσας συμπεριφοράς», όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 271 bis και στο άρθρο 271 ter του [Ordonanța de urgență a Guvernului (νομοθετικού διατάγματος)] 34/2006;

⁽¹⁾ ΕΕ L 395, σ. 33.

⁽²⁾ ΕΕ L 76, σ. 14.

⁽³⁾ Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων (ΕΕ L 335, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 4 Νοεμβρίου 2014 — Α κατά Β

(Υπόθεση C-489/14)

(2015/C 026/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Α

Καθού: Β

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τους σκοπούς του άρθρου 19, παράγραφοι 1 και 3 ⁽¹⁾, πώς πρέπει να ερμηνεύεται ο όρος «διαπιστωθεί», όταν:
- α) ο ενάγων, ο οποίος κίνησε τη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο (στο εξής: πρώτη δίκη), δεν προβαίνει εν συνεχεία σε καμία διαδικαστική πράξη όσον αφορά την πρόοδο της πρώτης δίκης πέραν της πρώτης συζήτησεως, και ειδικότερα δεν επιδίδει κλήση (Assignation) πριν την παρέλευση της προθεσμίας κατά την οποία η αίτηση (Requête) καθίσταται άνευ αντικειμένου, με αποτέλεσμα την κατάργηση της πρώτης δίκης δίχως την έκδοση αποφάσεως λόγω άπρακτης παρελεύσεως της προθεσμίας σύμφωνα με το εθνικό (γαλλικό) δίκαιο που διέπει την πρώτη δίκη, και εν προκειμένω λόγω παρελεύσεως 30 μηνών από την πρώτη επί διαδικαστικών ζητημάτων συζήτηση·
 - β) η πρώτη δίκη καταργείται με τον ως άνω τρόπο σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα (εντός 3 ημερών) αφότου επελήφθη το δεύτερο δικαστήριο (στο εξής: δεύτερη δίκη) στην Αγγλία, με αποτέλεσμα να μην έχει εκδοθεί απόφαση στη Γαλλία και να μην συντρέχει κίνδυνος εκδόσεως ασυμβίβαστων αποφάσεων μεταξύ πρώτης και δεύτερης δίκης· και
 - γ) λόγω της ωριαίας ζώνης του Ηνωμένου Βασιλείου ο ενάγων της πρώτης δίκης θα έχει πάντοτε τη δυνατότητα, μετά τη λήξη της πρώτης δίκης, να καταθέσει στη Γαλλία αίτηση διαζυγίου προτού κατατεθεί αντίστοιχη αίτηση στην Αγγλία·
- 2) Ειδικότερα, έχει ο όρος «διαπιστωθεί» την έννοια ότι ο ενάγων της πρώτης δίκης οφείλει να επιδιώξει με τη δέουσα επιμέλεια και ταχύτητα την πρόοδο της πρώτης δίκης ώστε να επιλυθεί η διαφορά (είτε με την κυρίαρχη επί της ουσίας κρίση του δικαστηρίου είτε κατόπιν συμβιβασμού των αντιδίκων) ή μήπως ο ενάγων της πρώτης δίκης, άπαξ και εξασφάλισε τη δικαιοδοσία κατ' εφαρμογή των άρθρων 3 και 19, παράγραφος 1, δεν υπέχει καμία απολύτως υποχρέωση να διενεργήσει οποιαδήποτε πράξη για την ουσιαστική περάτωση της πρώτης δίκης σύμφωνα με τα ανωτέρω και, ως εκ τούτου, έχει κάθε ευχέρεια να επιτύχει με τον τρόπο αυτό την αναστολή της δεύτερης δίκης και να φέρει σε αδιέξοδο την επίλυση της διαφοράς στο σύνολό της·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid (Ισπανία) στις 5 Νοεμβρίου 2014 — Rossa dels Vents Assessoria S.L. κατά U Hostels Albergues Juveniles S.L.

(Υπόθεση C-491/14)

(2015/C 026/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil no 3 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Rossa dels Vents Assessoria S.L.

Εναγομένη: U Hostels Albergues Juveniles S.L.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, την έννοια ότι το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου σήματος να απαγορεύει σε κάθε τρίτο να κάνει χρήση, στο πλαίσιο των συναλλαγών, σημείων πανομοιότυπων ή παρόμοιων με το σήμα του καταλαμβάνει και τον τρίτο δικαιούχο μεταγενέστερου σήματος, χωρίς να είναι αναγκαίο το τελευταίο αυτό σήμα να έχει κηρυχθεί προηγουμένως άκυρο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 299, σ. 25.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Ιταλία) στις 6 Νοεμβρίου 2014 — Antonio Tita κ.λπ. κατά Ministero della Giustizia κ.λπ.

(Υπόθεση C-495/14)

(2015/C 026/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Ιταλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Καθών: Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στις αρχές τις οποίες καθιερώνουν η οδηγία 2007/66/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, και οι οδηγίες 89/665/ΕΟΚ⁽²⁾ και 92/13/ΕΟΚ⁽³⁾ του Συμβουλίου, όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων, ιταλική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή που αφορά το ενιαίο δικαστικό τέλος που θεσπίζουν τα άρθρα 9, 13, παράγραφοι 6-bis και 6-bis.1, και 14, παράγραφος 3-ter, του προεδρικού διατάγματος αριθ. 115 της 30.5.2002 (όπως τροποποιήθηκε σταδιακά με τις διαδοχικές νομοθετικές παρεμβάσεις), και το άρθρο 1, παράγραφος 27, του νόμου αριθ. 228 της 24.12.2012, τα οποία καθορίζουν σε υψηλό επίπεδο το ποσό του ενιαίου δικαστικού τέλους για την πρόσβαση στη διοικητική δικαιοσύνη σε υποθέσεις σχετικές με διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων;

⁽¹⁾ Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων (ΕΕ L 335, σ. 31).

⁽²⁾ Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33).

⁽³⁾ Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (ΕΕ L 76, σ. 14).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) στις 10 Νοεμβρίου 2014 — VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-499/14)

(2015/C 026/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert

Ανααιρεσίβλητο: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπορεύματα που παρουσιάζονται ως σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση, και τα οποία προσκομίστηκαν στο τελωνείο σε χωριστές συσκευασίες, επειδή αυτό δικαιολογείται, αλλά είναι σαφές ότι αποτελούν ένα όλον και ότι προορίζονται για διάθεση στο λιανικό εμπόριο ως ένα όλον, πρέπει να θεωρηθούν εμπορεύματα που παρουσιάστηκαν ως σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση κατά την έννοια του κανόνα 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας όπως αυτή έχει υπό το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1214/2007 ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου, ακόμη και αν τα εμπορεύματα αυτά συσκευάστηκαν μαζί μετά τη διασάφηση και με σκοπό τη διάθεσή τους στο λιανικό εμπόριο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 256, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 286, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 10 Νοεμβρίου 2014 — Buzzi Unicem SpA κ.λπ. κατά Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE κ.λπ.

(Υπόθεση C-502/14)

(2015/C 026/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Buzzi Unicem SpA, Colacem SpA, Cogne Acciai Speciali SpA, Olon SpA, Laterlite SpA

Καθών: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι ανίσχυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, για τον λόγο ότι, κατά τον υπολογισμό των δικαιωμάτων προς δωρεάν κατανομή, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το ποσοστό εκπομπών που συνδέονται με την καύση απαερίων —ή αερίων διεργασιών χαλυβουργίας— ούτε το ποσοστό εκπομπών που συνδέονται με τη θερμότητα η οποία παράγεται σε περιπτώσεις συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας, με αποτέλεσμα να παραβεί το άρθρο 290 ΣΛΕΕ και το άρθρο 10α, παράγραφοι 1, 4 και 5, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ ⁽¹⁾, καθ' υπέρβαση των ορίων της εξουσιοδοτήσεως που της παρέχεται βάσει της εν λόγω οδηγίας και ενεργώντας αντιθέτως προς τους σκοπούς της οδηγίας αυτής (ενθάρρυνση της χρήσεως ενεργειακά αποδοτικότερων τεχνολογιών και διασφάλιση της οικονομικής αναπτύξεως και της απασχολήσεως);
- 2) Είναι ανίσχυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, με γνώμονα τις κοινοτικές αρχές της πρακτικής αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας, κατά το άρθρο 5 ΣΕΕ, λόγω του ότι θίγει αδικαιολόγητα τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών εταιριών περί του ότι θα διατηρούσαν την ποσότητα δικαιωμάτων που τους αναλογούσε βάσει της προσωρινής κατανομής και των διατάξεων της οδηγίας, στερώντας από αυτές την οικονομική ωφέλεια που αντλείται από το αγαθό αυτό;
- 3) Είναι ανίσχυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, καθόσον δεν ελήφθησαν υπόψη, κατά τον υπολογισμό των δικαιωμάτων προς δωρεάν κατανομή, οι εκπομπές των εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας μόνον από το 2013 και εφεξής, στο μέτρο που αυτές περιελήφθησαν στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής το οποίο καθιερώθηκε με την οδηγία 2009/29/ΕΚ;
- 4) Είναι ανίσχυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, καθόσον με αυτήν καθορίζεται ο διατομεακός διορθωτικός συντελεστής, λόγω παραβάσεως του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 41 του Χάρτη της Νίκαιας, για τον λόγο ότι η εν λόγω απόφαση στερείται προσηκουσας αιτιολογίας;

- 5) Είναι ανίσχυρη η απόφαση 2013/448/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, καθόσον με αυτήν καθορίζεται ο διατομεακός διορθωτικός συντελεστής, λόγω παραβάσεως των κατά τα άρθρα 10α, παράγραφος 1, και 23, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ κανόνων διαδικασίας;

(¹) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ισπανία) στις 13 Νοεμβρίου 2014 — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) κατά Luis Aira Pascual κ.λπ.

(Υπόθεση C-509/14)

(2015/C 026/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Εφεσίβλητοι: Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios, S.L. και FOGASA

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 1, [παράγραφος 1,] στοιχείο β', της οδηγίας 2001/23/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, σε συνδυασμό με το άρθρο της 4, παράγραφος 1, αντίθετο σε μια ερμηνεία της ισπανικής νομοθετικής ρυθμίσεως περί της εφαρμογής του η οποία απαλλάσσει από την υποχρέωση υποκαταστάσεως [στην εργασιακή σχέση] μια επιχείρηση του δημόσιου τομέα, πάροχο υπηρεσίας η οποία συνδέεται αναπόσπαστα με τη δραστηριότητά της και για την παροχή της οποίας χρειάζονται ορισμένα απαραίτητα υλικά μέσα, την οποία μέχρι πρότινος είχε αναθέσει σε εργολάβο επιβάλλοντας σε αυτόν τη χρήση των εν λόγω μέσων ιδιοκτησίας της, όταν η επιχείρηση αυτή αποφασίσει να μην ανανεώσει την εξωτερική ανάθεση και να αναλάβει η ίδια την παροχή της υπηρεσίας, χρησιμοποιώντας δικούς της εργαζομένους και αποκλείοντας εκείνους που απασχολούσε ο εργολάβος, κατά τρόπον ώστε η υπηρεσία να εξακολουθεί να παρέχεται χωρίς άλλη μεταβολή πέραν εκείνης που προέκυψε από την αντικατάσταση των εργαζομένων που ασκούν τη δραστηριότητα και την ανάληψη αυτής από διαφορετική επιχείρηση;

(¹) Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16).

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Νοεμβρίου 2014 η Éditions Odile Jacob SAS κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 5ης Σεπτεμβρίου 2014, στην υπόθεση T-471/11, Odile Jacob κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-514/14 P)

(2015/C 026/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Éditions Odile Jacob SAS (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, O. Fréget και L. Eskenazi, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Lagardère SCA, Wendel.

Αιτήματα

Η αναρροσειούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει παραδεκτή και βάσιμη την υπό κρίση αίτηση αναρροσειούσας·
- να αναρροσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 5 Σεπτεμβρίου 2014, επί της υποθέσεως T-471/11, Editions Odile Jacob SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και να αποφανθεί επί της διαφοράς που αποτελεί αντικείμενο της υποθέσεως αυτής·
- να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε η αναρροσειούσα πρωτοδίκως και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την απόφαση αριθ. SG-Greffe (2011) D/C(2011)3503, της 13ης Μαΐου 2011, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/M.2978 Lagardère/Natexis/VUP κατόπιν της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, επί της υποθέσεως T-452/04, Editions Odile Jacob κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία η Επιτροπή ενέκρινε εκ νέου τη Wendel ως αγοράστρια των στοιχείων ενεργητικού που μεταβιβάστηκαν βάσει των δεσμεύσεων οι οποίες επισυνάφθηκαν στην από 7 Ιανουαρίου 2004 απόφαση της Επιτροπής, με την οποία επετράπη η πράξη συγκεντρώσεως Lagardère/Natexis/VUP·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, περιλαμβανομένων των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων και τη διαδικασία διορθώσεως.

Λόγοι αναρροσειούσας και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η αναρροσειούσα προβάλλει τρεις λόγους αναρροσειούσας.

Πρώτον, η αναρροσειούσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, μη διαπιστώνοντας ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 266 ΣΛΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Η πλημμέλεια αυτή, η οποία θίγει τη νομιμότητα της πρώτης αποφάσεως εγκρίσεως, συνεπάγεται την έλλειψη νομιμότητας και της πρωτοδίκως προσβαλλομένης αποφάσεως, δεδομένου ότι με τη δεύτερη αυτή απόφαση δεν ήρθαν τα αποτελέσματα της ελλείψεως ανεξαρτησίας του εντολοδόχου καθ' όλο το χρονικό διάστημα ασκήσεως των καθηκόντων του. Κατά συνέπεια, η έκδοση εκ μέρους της Επιτροπής της πρωτοδίκως προσβαλλομένης αποφάσεως αποτελεί, κατά την αναρροσειούσα, παράβαση των κανόνων περί δικαιοσύνης και εκμηδενίζει την αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου των πράξεων αυτών.

Δεύτερον, η αναρροσειούσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφαινόμενο ότι η απόφαση εγκρίσεως υπό όρους μπορούσε να αποτελέσει τη νομική βάση για την έκδοση νέας αποφάσεως εγκρίσεως.

Τέλος, τρίτον, η αναρροσειούσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέβη τα νομικά κριτήρια εκτιμήσεως της ανεξαρτησίας του αγοραστή των μεταβιβασθέντων στοιχείων ενεργητικού σε σχέση με τον πωλητή, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά σχετικά με την εκτίμηση αυτή.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Νοεμβρίου 2014 η Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 3 Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-112/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-517/14 P)

(2015/C 026/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρροσειούσα: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (εκπρόσωποι: M. Loschelder, V. Schoene, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Nederlandse Zuivelorganisatie

Αιτήματα

Η αναρροσειούσα ζητεί από το Δικαστήριο,

- να αναρροσει την προσβαλλόμενη διάταξη και να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 1122/2010 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2010, για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Edam Holland (ΠΓΕ)]⁽¹⁾.

- επικουρικό, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο της πρωτόδικης και της αναιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι η προσφεύγουσα στερείται εννόμου συμφέροντος διότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιέχει τη διευκρίνιση ότι η «Edam» είναι γενική ονομασία. Η επίμαχη διατύπωση στον κανονισμό για την καταχώριση είναι, επομένως, μόνον ταυτολογική. Αντιθέτως προς την άποψη του Γενικού Δικαστηρίου, η ακύρωση του κανονισμού για την καταχώριση θα δημιουργούσε, ως εκ τούτου, υπέρ των μελών ένα πλεονέκτημα που θεμελιώνει έννομο συμφέρον. Για τον λόγο αυτό, η προσφυγή είναι παραδεκτή. Για τον ίδιο δε λόγο, η προσφυγή είναι και βάσιμη. Τούτο, διότι η διευκρίνιση εγκρίθηκε από τους ολλανδούς αιτούντες. Συνεπώς, η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα καθότι, δεν προέβη, εντούτοις, στην εν λόγω διευκρίνιση.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: Η αναιρεσείουσα προέβαλε ότι, στο παρελθόν, τα μέλη της παρέδωσαν στην Ολλανδία γάλα, από το οποίο μπορούσε να παρασκευαστεί εκεί και προφανώς παρασκευάστηκε τυρί Gouda ή Edam. Το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως συνήγαγε εξ αυτού ότι υφίσταται έννομο συμφέρον. Λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών, το επιχείρημα αυτό δεν είναι ορθό. Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε, επομένως, τα στοιχεία της δικογραφίας, καθότι το επιχείρημά του δεν ευσταθεί. Επιπλέον, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε την ένστασή της και δεν άσκησε την προσφυγή της για «γαλακτοπαραγωγούς». Τούτο πρόκειται επίσης περί παραμορφώσεως των στοιχείων της δικογραφίας, καθότι η ένταση υποβλήθηκε για τα μέλη της προσφεύγουσας, καθόσον αυτά μεταποιούν γάλα (το πωλούμενο στην Ολλανδία γάλα είναι μεταποιημένο γάλα) και εμπορεύονται γάλα ή τυρί.

Τρίτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι η απόρριψη της ενστάσεως δεν θεμελιώνει ίδιο έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας. Τούτο δε, διότι, από νομικής απόψεως, η ένσταση δεν υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα, αλλά από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Το παραπάνω δεν αντιστοιχεί στο δίκαιο που ισχύει βάσει του βασικού κανονισμού 510/2006 ⁽²⁾, και, αντιθέτως προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, το ζήτημα αυτό δεν έχει ακόμα κριθεί για τον βασικό κανονισμό από αυτό το ίδιο. Μεταξύ του βασικού κανονισμού 510/2006 και του κανονισμού που αυτός αντικατέστησε, ήτοι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 ⁽³⁾, υφίστανται διαφορές, τις οποίες δεν αξιολόγησε το Γενικό Δικαστήριο και οι οποίες συνεπάγονται ότι, σε κάθε περίπτωση, υπό το καθεστώς του βασικού κανονισμού, ενιστάμενοι όπως η προσφεύγουσα δικαιούνται να προβάλλουν τις ενστάσεις τους.

Τέταρτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η μπλε σφραγίδα (ΠΓΕ) της ΕΕ δημιουργεί υπέρ των ολλανδών παραγωγών ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των μελών της προσφεύγουσας. Τούτο δεν ευσταθεί. Το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υφίσταται και θεμελιώνει έννομο συμφέρον των μελών της προσφεύγουσας να επιδιώξουν την ακύρωση του κανονισμού για την καταχώριση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 317, σ. 14.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 93, σ. 12).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/1992 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Νοεμβρίου 2014 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-461/12, Hansesstadt Lübeck κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-524/14 P)

(2015/C 026/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche, R. Sauer)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Hansesstadt Lübeck, που έχει υπεισέλθει στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις της Flughafen Lübeck GmbH

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να κρίνει απαράδεκτη την ασκηθείσα πρωτοδικώς προσφυγή,
 - επικουρικά: να κρίνει ότι η ασκηθείσα πρωτοδικώς προσφυγή ήταν άνευ αντικειμένου,
- επικουρικά: να κρίνει αβάσιμο τον τέταρτο λόγο ακύρωσης κατά το μέρος κατά το οποίο προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι υπάρχει παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ από την άποψη του κριτηρίου της επιλεκτικότητας και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, όσον αφορά τα λοιπά σκέλη του τέταρτου λόγου ακύρωσης και τον πρώτο, τον δεύτερο και τον πέμπτο λόγο ακύρωσης,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα της πρωτοβάθμιας διαδικασίας στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της αναιρετικής διαδικασίας ή, επικουρικά, σε περίπτωση αναπομπής στο Γενικό Δικαστήριο, να επιφυλαχθεί να αποφανθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας με την απόφαση που θα περατώνει οριστικά τη διαδικασία.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναίρεσης: Η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορούσε ατομικά την προσφεύγουσα.

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής αφορούσε ατομικά τη Hansestadt Lübeck, καθόσον είχε υπεισέλθει στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις της δημόσιας επιχείρησης που εκμεταλλευόταν μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2013 τον αερολιμένα της Λυβέκης, διότι η δημόσια αυτή επιχείρηση είχε ασκήσει, λόγω της χορήγησης κρατικών ενισχύσεων, αρμοδιότητες που είχαν απονεμηθεί αποκλειστικά και μόνο στην επιχείρηση αυτή. Το συμπέρασμα αυτό στηρίζεται στα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η δημόσια επιχείρηση προτείνει έναν πίνακα τελών του αερολιμένα στη ρυθμιστική αρχή του ομόσπονδου κράτους, η οποία έχει την αρμοδιότητα να τον εγκρίνει ή να τον απορρίψει (σκέψεις 29 έως 34 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

Κατά την άποψη της Επιτροπής, το Γενικό Δικαστήριο προέβη μεν σε ορθές διαπιστώσεις ως προς τα πραγματικά περιστατικά, αλλά κακώς θεώρησε ότι η δημόσια επιχείρηση που εκμεταλλευόταν μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2013 τον αερολιμένα της Λυβέκης ήταν η εγκριτική αρχή που ασκούσε ίδιες αρμοδιότητες, οι οποίες είχαν απονεμηθεί αποκλειστικά και μόνο σε αυτή. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το κρίσιμο στοιχείο κατά την εξέταση του ζητήματος αν μια πράξη αφορά ατομικά μια δημόσια ή ιδιωτική επιχείρηση που εφαρμόζει ένα καθεστώς ενισχύσεων (όπως συνέβαινε με τη δημόσια επιχείρηση που εκμεταλλευόταν μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2013 τον αερολιμένα της Λυβέκης) είναι αν η διαχείριση και η πολιτική της επιχείρησης αυτής μπορούν να καθορίζονται από την ίδια ή από το κράτος⁽¹⁾. Όπως προκύπτει από τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά, την αρμοδιότητα καθορισμού αυτή έχει το κράτος, και συγκεκριμένα για τους εξής δύο λόγους. Ο πίνακας τελών υπόκειται στην έγκριση της ρυθμιστικής αρχής του ομόσπονδου κράτους. Η ρυθμιστική αυτή αρχή όμως δεσμεύεται από τις διατάξεις της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας σχετικά με τα τέλη αερολιμένων. Επομένως, το απλό γεγονός ότι η εκμεταλλεόμενη τον αερολιμένα επιχείρηση έχει την υποχρέωση να προτείνει τον πίνακα τελών δεν σημαίνει ότι μπορεί η ίδια να καθορίζει τον τρόπο διαχείρισής της και τους σκοπούς που επιδιώκονται με τον πίνακα τελών.

Η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η αρμοδιότητα εκτέλεσης μιας προπαρασκευαστικής ενέργειας ενόψει της χορήγησης ενισχύσεων (εν προκειμένω, η αρμοδιότητα υποβολής στη ρυθμιστική αρχή πρότασης για τον πίνακα τελών) συνιστά άσκηση ίδιας αρμοδιότητας ενόψει της χορήγησης ενισχύσεων είναι εσφαλμένη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έδωσε υπερβολικά ευρεία ερμηνεία στη φράση «αφορά ατομικά».

Δεύτερος λόγος αναίρεσης: Μη ύπαρξη έννομου συμφέροντος.

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Hansestadt Lübeck, η οποία είχε υπεισέλθει στα δικαιώματα της δημόσιας επιχείρησης που εκμεταλλευόταν μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2013 τον αερολιμένα της Λυβέκης, εξακολούθησε να έχει έννομο συμφέρον ακόμη και μετά την πώληση του αερολιμένα της Λυβέκης σε ιδιώτη επενδυτή. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε αναγκαίο να εξακριβώσει κατά πόσον η υποχρέωση αναστολής του καθεστώτος ενισχύσεων έληξε την 1η Ιανουαρίου 2013 για τον λόγο ότι ο πίνακας τελών δεν αποτελούσε πλέον κρατική ενίσχυση, αφού δεν χρησιμοποιούνταν πλέον κρατικοί πόροι. Ακόμη όμως και αν συνέβαινε αυτό, η προσφεύγουσα της πρωτοβάθμιας διαδικασίας θα εξακολουθούσε, κατά το Γενικό Δικαστήριο, να έχει έννομο συμφέρον, διότι δεν είχε περατωθεί ακόμη η επίσημη διαδικασία έρευνας και, επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής εξακολουθούσε να παράγει έννομα αποτελέσματα.

Κατά την αναιρεσείουσα, το πρώτο επιχείρημα του Γενικού Δικαστηρίου δεν ευσταθεί, διότι, ακόμη και αν δεν έχει εκδοθεί οριστική απόφαση για την περάτωση της επίσημης διαδικασίας έρευνας, η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής μπορεί να παύσει να παράγει το μόνο έννομο αποτέλεσμά της, δηλαδή την επιβολή της υποχρέωσης αναστολής του καθεστώτος ενισχύσεων κατά το διάστημα της έρευνας, εφόσον το μέτρο ενίσχυσης παύει να ισχύει για λόγους που δεν έχουν καμία σχέση με την επίσημη διαδικασία έρευνας (εν προκειμένω ο λόγος ήταν η ιδιωτικοποίηση του αερολιμένα).

Το δεύτερο επιχείρημα του Γενικού Δικαστηρίου αντιβαίνει, κατά την αναιρεσείουσα, στη νομολογία, κατά την οποία απαιτείται η ύπαρξη γενημένου και ενεστώτος συμφέροντος. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν επήλθε ο κίνδυνος αναστολής του μέτρου πριν από την 1η Ιανουαρίου 2013 λόγω της ιδιωτικοποίησης του αερολιμένα. Η Hansestadt Lübeck δεν απέδειξε, κατά την αναιρεσείουσα πάντα, ότι εξακολουθούσε, μετά την ιδιωτικοποίηση του αερολιμένα, να έχει έννομο συμφέρον για την προσφυγή.

Για τους λόγους αυτούς, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε κακώς στη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα της πρωτοβάθμιας διαδικασίας είχε ενεστώως έννομο συμφέρον.

Τρίτος λόγος αναιρέσης: Εσφαλμένη ερμηνεία του όρου «επιλεκτικότητα», κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, για να εξακριβωθεί αν ο πίνακας τελών που έχει καθορίσει μια δημόσια επιχείρηση έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, πρέπει να εξετάζεται κατά πόσον ισχύει αδιακρίτως για όλους τους πραγματικούς ή δυνητικούς χρήστες των εμπορευμάτων ή υπηρεσιών που παραδίδει ή παρέχει η εν λόγω δημόσια επιχείρηση (σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

Η αντίληψη αυτή αντιβαίνει κατάφωρα, κατά την αναιρεσείουσα, στη νομολογία του Δικαστηρίου ότι ένα μέτρο δεν συνιστά μέτρο γενικής φορολογικής ή οικονομικής πολιτικής και είναι επομένως επιλεκτικό, εφόσον ισχύει μόνο για ορισμένο κλάδο της οικονομίας ή μόνο για ορισμένες επιχειρήσεις του κλάδου αυτού⁽²⁾. Κατά το Δικαστήριο δηλαδή, οι προτιμησιακές τιμές αγαθών και υπηρεσιών, τις οποίες καθορίζουν οι δημόσιες επιχειρήσεις, είναι επιλεκτικές, ακόμη και αν μπορούν να ωφελούνται από αυτές όλοι οι χρήστες και δυνητικοί χρήστες⁽³⁾. Ο γενικός εισαγγελέας Mengozzi εφάρμοσε τη νομολογία αυτή, με τις προτάσεις του στην υπόθεση Deutsche Lufthansa, σε μια περίπτωση που είναι καθ' όλα ανάλογη προς την επίμαχη εν προκειμένω περίπτωση και η οποία αφορούσε συγκεκριμένα τον πίνακα τελών ενός αερολιμένα που περιελάμβανε εκπτώσεις για ορισμένους σημαντικούς πελάτες: ο γενικός εισαγγελέας τόνισε την επιλεκτικότητα του σχετικού μέτρου⁽⁴⁾.

Τέταρτος λόγος αναιρέσης: Ελλιπείς και αντιφατικές αιτιολογίες.

Κατά την αναιρεσείουσα, οι αιτιολογίες που παραθέτει το Γενικό Δικαστήριο είναι πλημμελείς. Πρώτον, λείπει ένα σημαντικό μέρος της εξέτασης της επιλεκτικότητας, και συγκεκριμένα ο καθορισμός του σκοπού που επιδιώκεται με τον πίνακα τελών, καθόσον πρέπει να διαπιστωθεί, σε σχέση με το σύστημα αυτό, ποια επιχείρηση βρίσκεται σε παρόμοια νομική και ουσιαστική κατάσταση. Δεύτερον, οι αιτιολογίες του Γενικού Δικαστηρίου είναι αντιφατικές, διότι το Γενικό Δικαστήριο εφαρμόζει καταρχάς τη νομολογία για την επιλεκτικότητα των φορολογικών μέτρων (σκέψεις 51 και 53 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης) και στη συνέχεια διαπιστώνει ότι η νομολογία αυτή δεν είναι λυσιτελής (σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

Πέμπτος λόγος αναιρέσης: Εσφαλμένη εφαρμογή σε απόφαση κίνησης της διαδικασίας ενός αυστηρού κριτηρίου που ισχύει για τον δικαστικό έλεγχο.

Κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο επέλεγε μεν το ορθό νομικό κριτήριο, αλλά δεν λαμβάνει καθόλου υπόψη, στο σκεπτικό του, το γεγονός ότι στην υπό κρίση περίπτωση πρόκειται για απόφαση κίνησης της επίσημης διαδικασίας έρευνας, η οποία υπόκειται σε ελαστικό μόνο δικαστικό έλεγχο, όσον αφορά ιδίως την αιτιολόγηση⁽⁵⁾. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν εξηγεί για ποιο λόγο ήταν τόσο προφανές ότι ο πίνακας τελών δεν ήταν επιλεκτικός, ώστε η Επιτροπή να μην έχει κανένα λόγο να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας.

⁽¹⁾ Απόφαση DEFI κατά Επιτροπής, 282/85, Συλλογή 1986, σ. 2649, σκέψη 18.

⁽²⁾ Αποφάσεις Ιταλία κατά Επιτροπής, C-66/02, Συλλογή 2005, σ. I-10901, σκέψη 99, και Unicredito, C-148/04, Συλλογή 2005, σ. I-11137, σκέψη 45.

⁽³⁾ Βλ. ιδίως απόφαση GEMO, C-126/01, Συλλογή 2003, σ. I-13769, σκέψεις 35 έως 39.

⁽⁴⁾ Προτάσεις Deutsche Lufthansa, C-284/12, σημεία 47 έως 55.

⁽⁵⁾ Βλ. την πρόσφατη διάταξη Stahlwerk Bous κατά Επιτροπής, T-172/14 R, σκέψεις 39 έως 78 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 21 Νοεμβρίου 2014 — Ukamaka Mary Jecinta Oruche και Nzubechukwu Emmanuel Oruche κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-527/14)

(2015/C 026/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Ukamaka Mary Jecinta Oruche, Nzubechukwu Emmanuel Oruche

Καής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προσεπικληθέντες: Oberbürgermeister der Stadt Potsdam, Emeka Emmanuel Mary Oruche

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 7, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση του εθνικού δικαίου με την οποία η είσοδος για πρώτη φορά στη χώρα μέλους της οικογένειας προσώπου που αιτείται την οικογενειακή επανένωση εξαρτάται από το κατά πόσον το μέλος της οικογένειας αποδεικνύει προ της εισόδου του ότι διαθέτει γνώσεις της γερμανικής γλώσσας που του επιτρέπουν να συνεννοείται στοιχειωδώς;

⁽¹⁾ ΕΕ L 251, σ. 12.

Αναίρεση που άσκησε την 21η Νοεμβρίου 2014 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (Δεύτερο τμήμα) που εκδόθηκε την 11η Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-425/11, Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-530/14 P)

(2015/C 026/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouchagiar και P.J. Loewenthal)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

- Να αναρριθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (Δεύτερο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, κοινοποιηθείσας στην Επιτροπή την 12η Σεπτεμβρίου 2014, στην υπόθεση T-425/11 Ελλάδα κατά Επιτροπής (ECLI:EU:T:2014:768).
- Να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να εκδικαστεί εκ νέου.
- Να επιφυλαχθεί το Δικαστήριο επί των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως βασίζεται σε έναν λόγο αναιρέσεως: το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 107(1) ΣΛΕΕ κρίνοντας ότι το επίμαχο μέτρο δεν παρείχε πλεονέκτημα υπέρ των δημοσίων καζίνων. Ο μοναδικός αυτός λόγος αναιρέσεως της Επιτροπής αποτελείται από τρία σκέλη.

Πρώτον, στις σκέψεις 52 έως 58 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 107(1) ΣΛΕΕ κρίνοντας ότι τα δημόσια καζίνο δεν απήλαυναν πλεονεκτήματος από την καταβολή χαμηλότερου φόρου ανά εισερχόμενο πελάτη βάσει του επίμαχου μέτρου, επειδή τα καταβαλλόμενα ποσά αντιστοιχούσαν στο 80 % των υποχρεωτικών τιμών εισιτηρίου που εισέπρατταν τα ιδιωτικά και δημόσια καζίνα.

Δεύτερον, στις σκέψεις 59 έως 68 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 107(1) ΣΛΕΕ κρίνοντας ότι δεν αρκεί η Επιτροπή να καθορίσει το πλεονέκτημα του επίμαχου μέτρου ως άμεση εκ του νόμου (*de jure*) φορολογική διάκριση, αλλά ότι η Επιτροπή όφειλε να βασίσει την ύπαρξη πλεονεκτήματος σε μία οικονομική ανάλυση των επιπτώσεων του επίμαχου μέτρου.

Τρίτον, στις σκέψεις 74 έως 80 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 107(1) ΣΛΕΕ κρίνοντας, αφενός, ότι η πρακτική της δωρεάν εισόδου δεν μπορούσε να ενισχύσει το πλεονέκτημα του επίμαχου μέτρου επειδή το μέτρο αυτό δεν παρείχε πλεονέκτημα και, αφετέρου, ότι για να τελεσφορήσει το επιχείρημα αυτό η Επιτροπή όφειλε να αποδείξει ότι στην πράξη ο αριθμός των χορηγούμενων δωρεάν εισόδων ήταν υπερβολικά υψηλός σε σχέση με τους σκοπούς της ελληνικής νομοθεσίας που επέτρεπε την πρακτική αυτή, με αποτέλεσμα να παραβαίνει τους όρους της εθνικής αυτής νομοθεσίας.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2014 ο Vadzim Ipratau κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 23 Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-646/11, Ipratau κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Vadzim Ipratau (εκπρόσωπος: M. Michalaukas, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 23 Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση T-646/11),
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων προβάλλει τέσσερις λόγους αναίρεσεως.

Καταρχάς, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, αρνούμενο να αναγνωρίσει ανασταλτικό αποτέλεσμα στην υποβολή αιτήσεως παροχής του ευεργετήματος πενίας επί της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής κατά της προσβαλλόμενης πράξεως.

Δεύτερον, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας. Συγκεκριμένα, προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο δεν όφειλε να κοινοποιήσει στον αναιρεσείοντα τα στοιχεία που διέθετε σε βάρος του ούτε να του παράσχει τη δυνατότητα ακροάσεως πριν από την έκδοση της αποφάσεως 2012/642/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ και του εκτελεστικού κανονισμού 1017/2012 ⁽²⁾.

Τρίτον, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η αιτιολογία που παρέθεταν οι επίδικες πράξεις ήταν επαρκής.

Τέλος, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι οι επίδικες πράξεις ήταν σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Απόφαση 2012/642/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Λευκορωσίας (ΕΕ L 285, σ. 1).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1017/2012 του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 8α παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) 765/2006 σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος της Λευκορωσίας (ΕΕ L 307, σ. 7).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Castellón (Ισπανία)
στις 27 Νοεμβρίου 2014 — Juan Carlos Sánchez Morcillo και María del Carmen Abril García κατά
Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.**

(Υπόθεση C-539/14)

(2015/C 026/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Castellón

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Juan Carlos Sánchez Morcillo και María del Carmen Abril García

Εφεσίβλητη: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 99/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τα άρθρα 47, 34, παράγραφος 3 και 7, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽²⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε δικονομικό κανόνα όπως το άρθρο 695, παράγραφος 4, του ισπανικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Ley de Enjuiciamiento Civil), ο οποίος, ρυθμίζοντας το ένδικο μέσο κατά αποφάσεως που κρίνει την ανακοπή κατά εκτελέσεως επί ενυπόθηκων ή ενεχυριασμένων αγαθών, επιτρέπει την άσκηση ενδίκου μέσου μόνον κατά της διατάξεως με την οποία διατάσσεται η κατάργηση της διαδικασίας ή η μη εφαρμογή καταχρηστικής ρήτρας, ή κατά της διατάξεως με την οποία απορρίπτεται η ανακοπή που βασίζεται στον καταχρηστικό χαρακτήρα ορισμένης ρήτρας, με άμεση συνέπεια ο επισπεύδων επαγγελματίας να διαθέτει περισσότερα δικονομικά μέσα απ' όσα διαθέτει ο καταναλωτής;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

**Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2014 η DK Recycling und Roheisen GmbH κατά της
αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-630/13,
DK Recycling und Roheisen GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: DK Recycling und Roheisen GmbH (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και P.-A. Schütter, δικηγόροι)

Αναρρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναρρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-630/13, κατά το μέρος που, με το δεύτερο σημείο του διατακτικού, η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά·

2. να αποδεχθεί πλήρως το πρώτο αίτημα που διατυπώθηκε πρωτοδίκως με το δικόγραφο της προσφυγής ακυρώνοντας το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως (C/2013) 5666, 2013/448/ΕΕ της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, καθόσον με την απόφαση αυτή απορρίπτονται, αφενός, η καταχώριση των μνημονευόμενων εντός του παραρτήματος Ι, στοιχείο Α, με τον κωδικό DE000000000001320 και DE-new-14220-0045 εγκαταστάσεων στον κατάλογο των καλυπτόμενων από την οδηγία 2003/87/ΕΚ εγκαταστάσεων τον οποίο διαβίβασε η Γερμανία στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, και, αφετέρου, οι αντίστοιχες ετήσιες προσωρινές ποσότητες των δικαιωμάτων εκπομπής που μπορούν να παρασχεθούν δωρεάν στις ως άνω εγκαταστάσεις·
3. επικουρικός, να αναιρέσει τη διαλαμβανόμενη στο σημείο 1 απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
4. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση του δικαίου της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 58, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, τρίτο σκέλος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Το Γενικό Δικαστήριο, κατά παράβαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της αρχής της αναλογικότητας, έκρινε σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης την άρνηση της Επιτροπής να κατανείμει δωρεάν δικαιώματα εκπομπής βάσει ρήτρας εξαιρετικών περιστάσεων προβλεπόμενης από το εθνικό δίκαιο. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση συνεπάγεται προσβολή των δικαιωμάτων που αντλεί η αναιρεσείουσα από τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο πλαίσιο του ανωτέρω λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά τη ρύθμιση της δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής μέσω της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ, ουδόλως μερίμνησε για την επαρκή ατομική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Η δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής κατά την απόφαση 2011/278/ΕΕ βασίστηκε σε τυποποιημένες παραμέτρους υπολογισμού. Η απόφαση αυτή όμως δεν περιλαμβάνει καμία ρύθμιση που να επιτρέπει τη δωρεάν κατανομή επιπλέον δικαιωμάτων εκπομπής σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η βάσει τυποποιημένων παραμέτρων υπολογισμού κατανομή συνεπάγεται υπέρμετρη επιβάρυνση ή, κατά περίπτωση, δυσανάλογα εξαιρετικές περιστάσεις.

Η απόρριψη της προσφυγής είναι αντίθετη προς τα θεμελιώδη δικαιώματα του Χάρτη και την αρχή της αναλογικότητας. Το Γενικό Δικαστήριο έλαβε μόνο υπόψη την επιβάρυνση την οποία συνεπάγεται κατά κανόνα το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής και το καθεστώς κατανομής κατά την απόφαση 2011/278/ΕΕ. Σε αντίθεση με τη νομολογία του Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε εντελώς να λάβει υπόψη την ανάγκη ατομικής προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων της αναιρεσείουσας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 240, σ. 27.

**Αναίρεση που άσκησε στις 2 Δεκεμβρίου 2014 η Arctic Paper Mochenwangen GmbH κατά της
αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-634/13,
Arctic Paper Mochenwangen GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση C-551/14 P)

(2015/C 026/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Αναιρεσείουσα: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (εκπρόσωπος: S. Kobes, δικηγόρος)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-630/13, κατά το μέρος που απορρίπτει την προσφυγή·

- να αποδεχθεί το αίτημα που διατυπώθηκε πρωτοδικώς με το δικόγραφο της προσφυγής ακυρώνοντας το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (C(2013) 5666, 2013/448/ΕΕ) ⁽¹⁾, καθώς και με την απόφαση αυτή απορρίπτονται, αφενός, η καταχώριση της μνημονεύμενης εντός του παραρτήματος I, στοιχείο Α, με τον κωδικό DE000000000000563 εγκαταστάσεως στον κατάλογο των καλυπτόμενων από την οδηγία 2003/87/ΕΚ ⁽²⁾ εγκαταστάσεων τον οποίο διαβίβασε η Γερμανία στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, και, αφετέρου, οι αντίστοιχες ετήσιες προσωρινές ποσότητες των δικαιωμάτων εκπομπής που μπορούν να παρασχεθούν δωρεάν στην ως άνω εγκατάσταση·
- επικουρικός, να αναιρέσει τη διαλαμβανόμενη στο σημείο 1 απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση του δικαίου της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 58, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, τρίτο σκέλος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Το Γενικό Δικαστήριο, κατά παράβαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της αρχής της αναλογικότητας, έκρινε σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης την άρνηση της Επιτροπής να καταλείψει δωρεάν δικαιώματα εκπομπής βάσει ρήτρας εξαιρετικών περιστάσεων προβλεπόμενης από το εθνικό δίκαιο. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση συνεπάγεται προσβολή των δικαιωμάτων που αντλεί η αναιρεσείουσα από τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο πλαίσιο του ανωτέρω λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά τη ρύθμιση της δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής μέσω της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ ⁽³⁾, ουδόλως μερίμνησε για την επαρκή ατομική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Η δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής κατά την απόφαση 2011/278/ΕΕ βασίστηκε σε τυποποιημένες παραμέτρους υπολογισμού. Η απόφαση αυτή όμως δεν περιλαμβάνει καμία ρύθμιση που να επιτρέπει τη δωρεάν κατανομή επιπλέον δικαιωμάτων εκπομπής σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η βάσει τυποποιημένων παραμέτρων υπολογισμού κατανομή συνεπάγεται υπέρμετρη επιβάρυνση ή, κατά περίπτωση, δυσανάλογα εξαιρετικές περιστάσεις.

Η απόρριψη της προσφυγής είναι αντίθετη προς τα θεμελιώδη δικαιώματα του Χάρτη και την αρχή της αναλογικότητας. Το Γενικό Δικαστήριο έλαβε μόνο υπόψη την επιβάρυνση την οποία συνεπάγεται κατά κανόνα το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής και το καθεστώς κατανομής κατά την απόφαση 2011/278/ΕΕ. Σε αντίθεση με τη νομολογία του Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε εντελώς να λάβει υπόψη την ανάγκη ατομικής προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων της αναιρεσείουσας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 240, σ. 27.

⁽²⁾ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).

⁽³⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 130, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Δεκεμβρίου 2014 — *Castelnou Energía* κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-57/11) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ηλεκτρική ενέργεια — Αντισταθμισμό του επιπλέον κόστους παραγωγής — Υποχρέωση δημόσιας υπηρεσίας για παραγωγή συγκεκριμένης ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας από εγχώριο άνθρακα — Μηχανισμός προσφυγής σε υπηρεσίες κατά προτεραιότητα — Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων — Απόφαση με την οποία κηρύσσεται μια ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη που αφορά ατομικά τον ενδιαφερόμενο — Πράξη θίγουσα ουσιαδώς την θέση του ενδιαφερομένου στον ανταγωνισμό — Παραδεκτό — Μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως — Σοβαρές δυσχέρειες — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Ασφάλεια του εφοδιασμού με ηλεκτρική ενέργεια — Άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2003/54/ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Προστασία του περιβάλλοντος — Οδηγία 2003/87/ΕΚ)

(2015/C 026/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Castelnou Energía, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Garayar Gutiérrez, στη συνέχεια C. Fernández Vicién, A. Pereda Miquel και C. del Pozo de la Cuadra, στη συνέχεια C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril και D. Antón Vega και, τέλος, C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril και C. Vila Gisbert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier και C. Urraca Caviedes)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Greenpeace-España (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς N. Ersbøll, S. Rating και A. Criscuolo, στη συνέχεια N. Ersbøll και S. Rating, δικηγόροι)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Rodríguez Cárcamo, στη συνέχεια M. Muñoz Pérez και N. Díaz Abad, στη συνέχεια N. Díaz Abad και S. Centeno Huerta, και τέλος A. Rubio González και M. Sampol Pucurull, abogados del Estado)· Hidroeléctrica del Cantábrico, SA (Oviedo, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Álvarez de Toledo Saavedra και J. Portomeñe López, δικηγόροι)· E.ON Generación, SL (Santander, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Sebastián de Erice Malo de Molina και S. Rodríguez Bajón, στη συνέχεια, S. Rodríguez Bajón, δικηγόροι)· Comunidad Autónoma de Castilla y León (εκπρόσωποι: αρχικώς K. Desai, solicitor, S. Cignal de Ugarte και M. Περιστεράκη, δικηγόροι, στη συνέχεια S. Cignal de Ugarte)· Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς K. Desai, solicitor, S. Cignal de Ugarte και M. Περιστεράκη, δικηγόροι, στη συνέχεια S. Cignal de Ugarte και A. Baumann, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 4499 της Επιτροπής, της 29ης Σεπτεμβρίου 2010, σχετικά με την κρατική ενίσχυση N 178/2010, η οποία χορηγήθηκε από το Βασίλειο της Ισπανίας υπό τη μορφή αντισταθμίσεως υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας, συνδυαζόμενη με μηχανισμό προσφυγής κατά προτεραιότητα στις υπηρεσίες των σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούν εγχώριο άνθρακα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Castelnou Energía, SL φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας, η Greenpeace-España, η Hidroeléctrica del Cantábrico, SA, η E.ON Generación, SL, η Comunidad Autónoma de Castilla y León και η Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 80 της 12.3.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2014 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-661/11) (¹)

[ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση — Γαλακτοκομικά προϊόντα — Έσοδα για ειδικό προορισμό — Βασικοί έλεγχοι — Εκπρόθεσμο — Κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση — Νομική βάση — Άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) 1605/2002 — Υποτροπή]

(2015/C 026/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τους G. Aiello και P. Grasso, avvocati dello Stato)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi και D. Nardi)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως 2011/689/ΕΕ της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2011, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 270, σ. 33), καθόσον επιβάλλει στην Ιταλική Δημοκρατία κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση ύψους 70 912 382 ευρώ, λόγω πλημμελών ελέγχων των ποσοτώσεων γάλακτος, στις ιταλικές περιφέρειες Abruzzo, Lazio, Marche, Puglia, Sardegna, Calabria, Friuli Venezia Giulia και Valle d'Aosta, κατά τις περιόδους εμπορίας 2004/2005, 2005/2006 και 2006/2007.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) EE C 49 της 18.2.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2014 — Boehringer Ingelheim Pharma κατά ΓΕΕΑ — Nepentes Pharma (Momarid)

(Υπόθεση T-75/13) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Momarid — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα LONARID — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ενδιαφερόμενο κοινό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2015/C 026/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG (Ingelheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς V. von Bomhard και D. Slopek, στη συνέχεια V. von Bomhard, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Nerpentes Pharma sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωποι: C. Bercial Arias, K. Dimidjian-Lecompte και C. Casalonga, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Νοεμβρίου 2012 (υπόθεση R 2292/2011-4) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG και Nerpentes S.A.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 28ης Νοεμβρίου 2012 (υπόθεση R 2292/2011-4), καθόσον αφορά τα «χημικά προϊόντα για φαρμακευτική χρήση».
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 101 της 6.4.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Δεκεμβρίου 2014 — Max Mara Fashion Group κατά ΓΕΕΑ — Mackays Stores (M&Co.)

(Υπόθεση T-272/13) (¹)

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος M&Co. — Προγενέστερο κοινοτικό και εθνικό εικονιστικό σήμα MAX&Co. — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MAX&CO. — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]

(2015/C 026/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Max Mara Fashion Group Srl (Τορίνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Terrano, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Mackays Stores Ltd. (Renfrew, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: A. Gould, K. Passmone, solicitors, J. Baldwin, barrister, και M. Howe, QC)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Μαρτίου 2013 (υπόθεση R 1199/2012-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Max Mara Fashion Group Srl και της Mackays Stores Ltd.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Max Mara Fashion Group Srl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 207 της 20.7.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 2014 — Sales & Solutions κατά ΓΕΕΑ — Inceda (WATT και WATT)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-494/13 και T-495/13) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ακυρότητας — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα WATT και κοινοτικό λεκτικό σήμα WATT — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2015/C 026/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sales & Solutions GmbH (Φρανκφούρτη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Gründig-Schnelle, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Inceda Holding GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Wald και D. Thrun, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Στην υπόθεση T-494/13, προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 15ης Ιουλίου 2013 (υπόθεση R 1192/2012-4), και στην υπόθεση T-495/13, προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 15ης Ιουλίου 2013 (υπόθεση R 1193/2012-4), οι οποίες αφορούν διαδικασίες ακυρότητας μεταξύ της Inceda Holding GmbH και της Sales & Solutions GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Sales & Solutions GmbH θα φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και της Inceda Holding GmbH στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-494/13 και T-495/13.

⁽¹⁾ ΕΕ C 344 της 23.11.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 2014 — BSH κατά ΓΕΕΑ — LG Electronics (compressor technology)

(Υπόθεση T-595/13) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού κοινοτικού σήματος compressor technology — Προγενέστερα λεκτικά εθνικά σήματα KOMPRESSOR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισης — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2015/C 026/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Biagosch, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: M. Fischer και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: LG Electronics, Inc. (Σεούλ, Νότια Κορέα)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Σεπτεμβρίου 2013 (υπόθεση R 1176/2012–1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της LG Electronics, Inc. και της BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 39 της 8.2.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2014 — Ledra Advertising κατά Επιτροπής και ΕΚΤ

(Υπόθεση T-289/13) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κύπρου — Μνημόνιο συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του ΕΜΣ — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Αιτιώδης συνάφεια — Προσφυγή εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως)

(2015/C 026/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ledra Advertising Ltd (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: C. Paschalides, solicitor, και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders και J.-P. Kerpenne) και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan και Φ. Αθανασίου, επικουρούμενοι από τους W. Bussian, W. Devroey και D. Arts, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα ακυρώσεως των σημείων 1.23 έως 1.27 του μνημονίου συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) στις 26 Απριλίου 2013 και, δεύτερον, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της προσθήκης των σημείων 1.23 έως 1.27 στο μνημόνιο συναντίληψης και λόγω παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρεώσεως εποπτείας που υπέχει.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Η Ledra Advertising Ltd φέρει, εκτός από τα δικαστικά της έξοδα, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

(¹) EE C 226 της 3.8.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2014 — CMBG κατά Επιτροπής και ΕΚΤ(Υπόθεση T-290/13) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κύπρου — Μνημόνιο συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του ΕΜΣ — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Αιτιώδης συνάφεια — Προσφυγή εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως)

(2015/C 026/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: CMBG Ltd (Τορτόλα, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: C. Paschalides, solicitor, και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders και J.-P. Kerpenne) και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan και Φ. Αθανασίου, επικουρούμενοι από τους W. Bussian, W. Devroey και D. Arts, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα ακυρώσεως των σημείων 1.23 έως 1.27 του μνημονίου συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) στις 26 Απριλίου 2013 και, δεύτερον, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της προσθήκης των σημείων 1.23 έως 1.27 στο μνημόνιο συναντίληψης και λόγω παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρεώσεως εποπτείας που υπέχει.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Η CMBG Ltd φέρει, εκτός από τα δικαστικά της έξοδα, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2014 — Ελευθερίου και Παπαχριστοφή κατά Επιτροπής και ΕΚΤ(Υπόθεση T-291/13) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κύπρου — Μνημόνιο συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του ΕΜΣ — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Αιτιώδης συνάφεια — Προσφυγή εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως)

(2015/C 026/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-εναγόντες: Ανδρέας Ελευθερίου (Δερύνεια, Κύπρος), Ελένη Ελευθερίου (Δερύνεια) και Λίλια Παπαχριστοφή (Δερύνεια) (εκπρόσωποι: C. Paschalides, solicitor, και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders και J.-P. Kerpenne) και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan και Φ. Αθανασίου, επικουρούμενοι από τους W. Bussian, W. Devroey και D. Arts, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα ακυρώσεως των σημείων 1.23 έως 1.27 του μνημονίου συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) στις 26 Απριλίου 2013 και, δεύτερον, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω της προσθήκης των σημείων 1.23 έως 1.27 στο μνημόνιο συναντίληψης και λόγω παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρέωσης εποπτείας που υπέχει.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Ανδρέας Ελευθερίου, η Ελένη Ελευθερίου και η Λίλια Παπαχριστοφή φέρουν, εκτός από τα δικαστικά τους έξοδα, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

(¹) ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2014 — Ευαγγέλου κατά Επιτροπής και ΕΚΤ (Υπόθεση T-292/13) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κύπρου — Μνημόνιο συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του ΕΜΣ — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Αιτώδης συνάφεια — Προσφυγή εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως)

(2015/C 026/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Χρήστος Ευαγγέλου (Δερύνεια, Κύπρος) και Υβόννη Ευαγγέλου (Δερύνεια) (εκπρόσωποι: C. Paschalides, solicitor, και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders και J.-P. Kerpenne) και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan και Φ. Αθανασίου, επικουρούμενοι από τους W. Bussian, W. Devroey και D. Arts, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα ακυρώσεως των σημείων 1.23 έως 1.27 του μνημονίου συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) στις 26 Απριλίου 2013 και, δεύτερον, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω της προσθήκης των σημείων 1.23 έως 1.27 στο μνημόνιο συναντίληψης και λόγω παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρέωσης εποπτείας που υπέχει.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Χρήστος Ευαγγέλου και η Υβόννη Ευαγγέλου φέρουν, εκτός από τα δικαστικά τους έξοδα, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

(¹) ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2014 — Θεοφίλου κατά Επιτροπής και ΕΚΤ(Υπόθεση T-293/13) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κύπρου — Μνημόνιο συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του ΕΜΣ — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Αιτιώδης συνάφεια — Προσφυγή εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως)

(2015/C 026/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Χρήστος Θεοφίλου (Λευκωσία, Κύπρος) και Ελένη Θεοφίλου (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: C. Paschalides, solicitor, και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders και J.-P. Kerpenne) και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: A. Sáinz de Viquina Barroso, N. Lenihan και Φ. Αθανασίου, επικουρούμενοι από τους W. Bussian, W. Devroey και D. Arts, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα ακυρώσεως των σημείων 1.23 έως 1.27 του μνημονίου συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) στις 26 Απριλίου 2013 και, δεύτερον, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω της προσθήκης των σημείων 1.23 έως 1.27 στο μνημόνιο συναντίληψης και λόγω παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρεώσεως εποπτείας που υπέχει.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Χρήστος Θεοφίλου και η Ελένη Θεοφίλου φέρουν, εκτός από τα δικαστικά τους έξοδα, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2014 — Fialtor κατά Επιτροπής και ΕΚΤ(Υπόθεση T-294/13) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κύπρου — Μνημόνιο συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του ΕΜΣ — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Αιτιώδης συνάφεια — Προσφυγή εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως)

(2015/C 026/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Fialtor Ltd (Belize City, Μπελιζέ) (εκπρόσωποι: C. Paschalides, solicitor, και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders και J.-P. Kerpenne) και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: A. Sáinz de Viquina Barroso, N. Lenihan και Φ. Αθανασίου, επικουρούμενοι από τους W. Bussian, W. Devroey και D. Arts, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα ακυρώσεως των σημείων 1.23 έως 1.27 του μνημονίου συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική, που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) στις 26 Απριλίου 2013 και, δεύτερον, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της προσθήκης των σημείων 1.23 έως 1.27 στο μνημόνιο συναντίληψης και λόγω παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρέωσης εποπτείας που υπέχει.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Η *Fialtor Ltd* φέρει, εκτός από τα δικαστικά της έξοδα, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

(¹) ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 2014 — LemonAid Beverages κατά ΓΕΕΑ — Pret a manger (Europe) (Lemonaid)

(Υπόθεση T-298/13) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Απόσυρση της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 026/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LemonAid Beverages GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Lüken και J. Natzel, δικηγόροι, και P. Brownlow, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Pret a Manger (Europe) Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: A. Τσουτσάνης, δικηγόρος, και S. Croxon, solicitor)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Μαρτίου 2013 (υπόθεση R 276/2012-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Pret a manger (Europe) Ltd και της LemonAid Beverages GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά τους έξοδα καθώς και, εκάστη αυτών, στο ήμισυ των εξόδων του καθού.

(¹) ΕΕ C 215 της 27.7.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2014 — DelSolar (Wujiang) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-320/13) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προελεύσεως Κίνας — Προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ — Κατάργηση της δίκης]

(2015/C 026/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: DelSolar (Wujiang) Ltd (πόλη Wujiang, Κίνα) (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Catrain González, δικηγόρος, E. Wright και H. Zhu, barristers, εν συνέχεια L. Catrain González και E. Wright)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και T. Maxian Rusche)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 513/2013 της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 2013, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 182/2013 για την καταγραφή των εν λόγω εισαγωγών καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 152, σ. 5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη, καθόσον παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Έκαστος των διαδίκων φέρει τα έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 215 της 27.7.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2014 — Garpol Marzena Porczyńska κατά ΓΕΕΑ — Gap (ITM) (GAPPol)

(Υπόθεση T-125/14) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της προσβαλλομένης αποφάσεως — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 026/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PP Garpol Marzena Porczyńska (Łódź, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Gwiazdowska, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. Siciarek, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Δεκεμβρίου 2013 (υπόθεση R 686/2013-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Gap (ITM), Inc. και PP Garpol Marzena Porczyńska.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) φέρει, επιπλέον των δικαστικών του εξόδων, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκαν οι PP Garpol Marzena Porczyńska και Gap (ITM), Inc.

(¹) EE C 142 της 12.5.2014.

**Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2014 — SEA κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-674/14 R)**

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Υποχρέωση ανακήσεως ενισχύσεως χορηγηθείσας από τον δημόσιο φορέα εκμετάλλευσης αεροδρομίου εις όφελος θυγατρικής εταιρείας επιφορτισμένης με υπηρεσίες διαχείρισης — Εκκαθάριση της εταιρείας — Σύσταση νέας εταιρείας επιφορτισμένης με υπηρεσίες διαχείρισης — Απόφαση της Επιτροπής να κινήσει επίσημη διαδικασία ελέγχου σχετικά με κρατικές ενισχύσεις προκειμένου να εξετάσει την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ των δύο εταιρειών — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Προδήλως απαράδεκτο της κύριας προσφυγής — Απαράδεκτο — Έλλειψη επείγοντος)

(2015/C 026/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Società per azioni esercizi aeroportuali (SEA) (Segrate, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Gatti, J.-F. Bellis, F. Di Gianni και A. Scalini, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Noë και G. Conte)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων σκοπούσα, κατ' ουσίαν, στην αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως C(2010) 4537 της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2014, περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας ελέγχου, βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σχετικά με τη σύσταση της εταιρείας Airport Handling [SA.21420 (2014/NN) — Ιταλία — Σύσταση της Airport Handling].

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2014 — Airport Handling κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-688/14 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Υποχρέωση ανακήσεως ενισχύσεως χορηγηθείσας από τον δημόσιο φορέα εκμετάλλευσης αεροδρομίου εις όφελος θυγατρικής εταιρείας επιφορτισμένης με υπηρεσίες διαχείρισης — Θέση της εν λόγω εταιρείας υπό εκκαθάριση — Σύσταση νέας εταιρείας επιφορτισμένης με υπηρεσίες διαχείρισης — Απόφαση της Επιτροπής να κινήσει επίσημη διαδικασία ελέγχου σχετικά με κρατικές ενισχύσεις προκειμένου να εξετάσει την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ των δύο εταιρειών — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Προδήλωσ απαράδεκτο της κύριας προσφυγής — Απαράδεκτο — Έλλειψη επείγοντος)

(2015/C 026/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Airport Handling SpA (Somma Lombardo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Cafari Panico και F. Scarpellini, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Noë και G. Conte)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων σκοπούσα, κατ' ουσίαν, στην αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως C(2010) 4537 της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2014, περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας ελέγχου, βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σχετικά με τη σύσταση της εταιρείας Airport Handling [SA.21420 (2014/NN) — Ιταλία — Σύσταση της Airport Handling].

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ακυρώνει τη διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 2014 που εκδόθηκε στην υπόθεση T-688/14 R.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων της 27ης Οκτωβρίου 2014 — Δίκτυο Αμυντικών Βιομηχανιών Net κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-703/14 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Επιδότησεις — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Χρεωστικό σημείωμα που απεστάλη σε αντισυμβαλλόμενο — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Υπόθεση μη επιδεχόμενη προσωρινά μέτρα]

(2015/C 026/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αιτούσα: Δίκτυο Αμυντικών Βιομηχανιών Net ΑΕΒΕ (Καισαριανή, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Κ. Δάμης, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και M. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αίτησης αναστολής εκτελέσεως του χρεωστικού σημειώματος που απεστάλη στην προσφεύγουσα στο πλαίσιο συμφωνίας περί επιδοτήσεως και κάθε άλλης συναφούς πράξεως.

Διατακτικό

Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 6ης Νοεμβρίου 2014 — Segimerus κατά ΓΕΕΑ — Ergo Versicherungsgruppe (ELGO)**(Υπόθεση T-750/14)**

(2015/C 026/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Segimerus Ltd (Preston, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: F. Henkel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ergo Versicherungsgruppe AG (Ντίσελντορφ, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα την καταχώριση: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «ELGO» — Υπ' αριθ. 10 292 498 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Αυγούστου 2014 στην υπόθεση R 473/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών και να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα ανακοπών,
- επικουρικός, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 75, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2014 — Ice Mountain Ibiza κατά ΓΕΕΑ — Etyam (ocean beach club ibiza)**(Υπόθεση T-753/14)**

(2015/C 026/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Gracia Albero και F. Miazetto, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Etyam, SL (Βαλεαρίδες Νήσοι, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα την καταχώριση: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «ocean beach club ibiza» — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 10 610 491

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία μερικής ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 31ης Ιουλίου 2014 στην υπόθεση R 2293/2013-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, και
- να κρίνει ότι το ΓΕΕΑ φέρει τα έξοδα της διαδικασίας αυτής, συμπεριλαμβανομένων όλων εκείνων των εξόδων που οφείλονται στα όσα διεξήχθησαν έως σήμερα ενώπιον του τμήματος ανακοπών, του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και των κατώτερων δικαιοδοτικών οργάνων, και είχαν ως αποτέλεσμα την υπό κρίση προσφυγή.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2014 — Herbert Smith Freehills κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-755/14)

(2015/C 026/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Herbert Smith Freehills LLP (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: P. Wytinck, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 24 Σεπτεμβρίου απόφαση GESTDEM 2014/2070 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της από 24 Σεπτεμβρίου 2014 αποφάσεως GESTDEM 2014/2070, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα της προσφεύγουσας να της δοθεί, βάσει του κανονισμού 1049/2001⁽¹⁾, πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα που σχετίζονται με την έκδοση της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ⁽²⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, στο μέτρο που κανένα από τα μη γνωστοποιηθέντα έγγραφα που εντόπισε η Επιτροπή δεν εμπίπτει στο πεδίο της εξαιρέσεως για λόγους προστασίας των δικαστικών διαδικασιών.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, του Κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, στο μέτρο που ορισμένα από τα μη γνωστοποιηθέντα έγγραφα που εντόπισε η Επιτροπή δεν εμπίπτουν στο πεδίο της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των νομικών γνωμοδοτήσεων.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, στο μέτρο που υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση των εγγράφων που εντοπίστηκαν σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας για πρόσβαση στα έγγραφα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

(²) ΕΕ 2014, L 127, σ. 1.

Προσφυγή 14ης Νοεμβρίου 2014 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-764/14)

(2015/C 026/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Λουξεμβούργο) και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Μ. Σφυρή και Ι. Αμπαζής, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπ' αριθ. Ares(2014) 2903214, της 5ης Σεπτεμβρίου 2014, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την προσφορά των προσφευγουσών στα πλαίσια της υπ' αριθ. EuropeAid/135040/C/SER/MULTI κλειστής διαγωνιστικής διαδικασίας·
- να διαταχθεί η προσήκουσα επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση· και
- να καταδικασθεί η Επιτροπή στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης των προσφευγουσών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τα ακόλουθα:

Κατά τις προσφεύγουσες, η προσβαλλόμενη πρέπει να ακυρωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ για τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, επειδή αξιολογήθηκε κατά το στάδιο της διαδικασίας ανάθεσης η εμπειρία των συμμετεχόντων, και μάλιστα όταν η εμπειρία αυτή είχε ήδη εξεταστεί κατά το στάδιο της προεπιλογής.

Δεύτερον, επειδή η Επιτροπή παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογίας της απόφασής της δίνοντας ανεπαρκή αιτιολογία για τη βαθμολογία της τεχνικής προσφοράς των προσφευγουσών και μη κοινοποιώντας την πλήρη σύνθεση της νικήτριας δικαιοπραξίας και ουσιώδη στοιχεία της οικονομικής προσφοράς.

Τρίτον, επειδή η Επιτροπή προέβη σε σειρά πρόδηλων σφαλμάτων εκτίμησης κατά την αξιολόγηση της τεχνικής προσφοράς των προσφευγουσών, προσβάλλοντας ταυτόχρονα την αρχή της ίσης μεταχείρισης των συμμετεχόντων.

Τέταρτον, επειδή η Επιτροπή προέβη σε παραβίαση του Δημοσιονομικού κανονισμού και της αρχής της διαφάνειας που αυτός προβλέπει.

Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2014 — Ιταλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-770/14)**

(2015/C 026/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: P. Gentili, avvocato dello Stato, και G. Palmieri)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το από 11 Σεπτεμβρίου 2014 υπηρεσιακό σημείωμα το οποίο φέρει τα στοιχεία αναφοράς Ares (2014) 2975571 και με το οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενημέρωσε την Ιταλική Δημοκρατία σχετικά με την αυτόματη αποδέσμευση, στις 31 Δεκεμβρίου 2013, πόρων που σχετίζονται με τις αναλήψεις υποχρεώσεων του ΕΤΠΑ οι οποίες μνημονεύονται στο πρόγραμμα διασυνοριακής συνεργασίας Ιταλίας-Μάλτας 2007-2013· και, αποφαινόμενο επί της ουσίας, να αναγνωρίσει ότι οι δαπάνες και οι αιτήσεις πληρωμών, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως, είναι επιλέξιμες.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή, υποστηρίζοντας απερίφραστα ότι το περιλαμβανόμενο στον τίτλο της από 31 Δεκεμβρίου 2012 αποφάσεως περί τροποποίησης σφάλμα δεν είχε καμία συνέπεια επί του περιεχομένου της αποφάσεως, αυτής καθαυτής, και επί της υλοποίησης του προγράμματος, παρέλειψε να λάβει υπόψη της τη σπουδαιότητα του γεγονότος ότι οι εκδοθείσες από την Περιφέρεια αποφάσεις σχετικά με τις δαπάνες έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο προληπτικού ελέγχου εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ότι μεταξύ της αναγγελίας της διορθώσεως και της πραγματοποίησής της παρήλθαν τέσσερις μήνες, χωρίς να καταστούν γνωστοί οι λόγοι για τους οποίους χρειάστηκε η παρέλευση ενός τέτοιου χρονικού διαστήματος, ότι τούτο θα μπορούσε να οδηγήσει στο να εγερθεί υποψία ως προς το ότι η διόρθωση, η οποία επρόκειτο να λάβει χώρα, ήταν διόρθωση μεγαλύτερης εκτάσεως από αυτήν που είχε αναγγελθεί ως περιοριζόμενη στο να αφορά μόνον τον τίτλο της αποφάσεως της 31ης Δεκεμβρίου 2012, και ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο επιβεβαίωσε ότι η συμπεριφορά που επέδειξε η Περιφέρεια, η οποία απέσχε από το να εγκρίνει τις αναλήψεις υποχρεώσεων προτού λάβει επίσημως γνώση της διορθώσεως (στις 28 Μαρτίου 2013), υπήρξε ορθή, αφήνοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, να εννοηθεί ότι η υιοθέτηση αντίθετης συμπεριφοράς θα ήταν εσφαλμένη.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της εταιρικής σχέσεως όσον αφορά τη διαχείριση των διαρθρωτικών ταμείων, καθώς και των αρχών, αφενός, της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών και ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και, αφετέρου, του σεβασμού της στηριζόμενης στη συνταγματική ταυτότητα των κρατών μελών διαρθρώσεως.
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι η Επιτροπή παρέλειψε να συνεργαστεί με το κράτος μέλος προκειμένου αυτό να μπορέσει να υλοποιήσει το επιχειρησιακό πρόγραμμα κατά αποτελεσματικότερο τρόπο, χωρίς να υποστεί απώλεια της δυνατότητας ασκήσεως των σχετικών δικαιωμάτων λόγω εκπροθέσμου· η δε Επιτροπή ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο ως εκ του ότι παρέλειψε, μεταξύ άλλων, να λάβει υπόψη τις διαδικαστικές δεσμεύσεις του εσωτερικού ελέγχου, ιδίως του διεξαγομένου εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ελέγχου στον οποίο το εν λόγω κράτος υπέκειτο υποχρεωτικώς.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 96, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999.

— Η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι η κατάσταση, η οποία δημιουργήθηκε εν προκειμένω, αποτελούσε πράγματι λόγο ανωτέρας βίας που παρεμπόδιζε την υποβολή της αιτήσεως πληρωμών σχετικώς με τα σχέδια τα οποία αφορά η απόφαση περί τροποποίησης. Ως εκ τούτου, κατά την προσφεύγουσα, το αρχικό σφάλμα στο οποίο υπέπεσε η Επιτροπή κατά την εκ μέρους της κοινοποίησης της εν λόγω αποφάσεως, η επακολουθήσασα, αμέσως μετά τη διαπίστωση του ως άνω σφάλματος, υπόσχεση ταχείας διορθώσεως περιοριζομένης στο να αφορά τον τίτλο της εν λόγω αποφάσεως, καθώς και το γεγονός ότι, αντιθέτως, επί τέσσερις μήνες τηρήθηκε σιωπή ως προς το ζήτημα αυτό, η οποία προσιωνίζονταν ενδεχομένως την ύπαρξη και άλλων, ουσιωδεστέρων, σφαλμάτων και ατελειών που θα έπρεπε να διορθωθούν, παρεμπόδισαν κατά τρόπο απόλυτο την εθνική διοίκηση να διεκπεραιώσει τη διαδικασία διαχειρίσεως των σχεδίων μέχρι το στάδιο της υποβολής αιτήσεως πληρωμής.

4. Τέλος, με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 17ης Νοεμβρίου 2014 — Ica Foods κατά ΓΕΕΑ — San Lucio (GROK)

(Υπόθεση T-774/14)

(2015/C 026/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ica Foods SpA (Pomezia, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Nesprega, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα «GROK» — Κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 4 439 956

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Η απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση R 1815/2013-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση σχετικώς με την υπ' αριθ. 6374C διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως του υπ' αριθ. 4439956 κοινοτικού σήματος GROK, για παράβαση των άρθρων 62 και 63 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και/ή για παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 40/94 και/ή για ελλιπή αιτιολόγηση,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 62 και 63 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα διότι το ΓΕΕΑ παρέλειψε να ενημερώσει την προσφεύγουσα για την προθεσμία υποβολής παρατηρήσεων επί της προσφυγής, παραβιάζοντας έτσι την αρχή της αντιμωλίας,
- Παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 40/94 και ελλιπής αιτιολόγηση όσον αφορά την ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων που παράγονται με γάλα της San Lucio και των προϊόντων που καλύπτονται από τα καταχωρισμένα σήματα της ICA,

- Παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 40/94 και ελλιπής αιτιολόγηση όσον αφορά την ομοιότητα μεταξύ του σήματος GROK της San Lucio και του σήματος CRİK CROK της ICA,
- Παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 40/94 και ελλιπής αιτιολόγηση όσον αφορά τη φήμη του σήματος CRİK CROK της ICA.

Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2014 — Fon Wireless κατά ΓΕΕΑ — Henniger (NEOFON - FON ET AL.)

(Υπόθεση T-777/14)

(2015/C 026/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fon Wireless Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: J. Devaureix και L. Montoya Terán, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Andreas Henniger (Starnberg, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «Neofon» — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 10 674 893

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση R 2519/2013-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, στη συνέχεια, να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την αποτελεσματικότητα της απόφασής του δικαστηρίου·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8 παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2014 — Ugly κατά ΓΕΕΑ — Group Lottuss (COYOTE UGLY)

(Υπόθεση T-778/14)

(2015/C 026/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ugly, Inc. (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: T. St Quintin, Barrister, K. Gilbert και C. Mackey, Solicitors)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Group Lottuss Corp., SL (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «COYOTE UGLY» — Υπ' αριθ. 1 226 198 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση R 1369/2013-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος ανακοπών για επανεξέταση·
- να καταδικάσει την αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 2 και 4, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2014 — TVR Automotive κατά ΓΕΕΑ — Cardoni (TVR ENGINEERING)

(Υπόθεση T-781/14)

(2015/C 026/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Fabio Cardoni (Μιλάνο, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτών: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Υπ' αριθ. 11 132 602 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση R 2532/2013-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και τον Fabio Cardoni, στην περίπτωση που αυτός παρέμβει στη διαδικασία, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2014 — Cwík κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-4/13) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση βαθμολογίας — Περίοδος βαθμολογίας 1995/1997 — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου, νυν Γενικού Δικαστηρίου — Αίτημα ακυρώσεως της εκθέσεως βαθμολογίας — Μη προσφυγή στην επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για ζητήματα βαθμολογίας — Καθυστέρηση στη σύνταξη της εκθέσεως βαθμολογίας — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2015/C 026/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Michael Cwík (Tervuren, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από το 1995 έως το 1997 και αίτημα αποζημιώσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 12ης Μαρτίου 2012 με την οποία γίνεται οριστικώς δεκτή η νέα έκθεση βαθμολογίας του M. Cwík για την περίοδο βαθμολογίας 1995/1997.
2. Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον M. Cwík ποσό 15 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη.
3. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
4. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και εκείνα του M. Cwík.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 13.4.2013, σ. 38.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2014 — DG κατά ENISA

(Υπόθεση F-109/13) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Καταγγελία της συμβάσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Μη τήρηση της διαδικασίας αξιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2015/C 026/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: DG (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών (ENISA) (εκπρόσωποι: αρχικά P. Empadinhas και X. Μειδάνης, δικηγόρος, στη συνέχεια P. Empadinhas, S. Purser, και X. Μειδάνης, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτημα να ακυρωθεί η απόφαση περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας του προσφεύγοντος και να διαταχθεί η επαναπρόσληψή του, καθώς και η καταβολή των οικονομικών παροχών που θα του είχαν καταβληθεί από τον χρόνο καταγγελίας της συμβάσεώς του, κατόπιν αφαίρεσεως τυχόν αποκτηθέντων κατά τη διάστημα αυτό εισοδημάτων, πλέον τόκων υπερημερίας με το επιτόκιο της ΕΚΤ προσαυξημένο κατά τρεις μονάδες και αίτημα ικανοποιήσεως της προβαλλόμενης ηθικής βλάβης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο DG φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια των Δικτύων και Πληροφοριών.

(¹) ΕΕ C 15 της 18.1.2014, σ. 21.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2014 — Migliore κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-110/13) (¹)

(Προαγωγή — Διαδικασία πιστοποιήσεως — Περίοδος 2013 — Αποκλεισμός του προσφεύγοντος από τον οριστικό κατάλογο των υπαλλήλων στους οποίους επετράπη να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα κατάρτισεως — Άρθρο 45α του ΚΥΚ)

(2015/C 026/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Nunzio Migliore (Sterrebeek, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Tymen και A. Blot, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τον πίνακα των υποψηφίων στους οποίους επετράπη να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα κατάρτισεως «πιστοποίηση» το 2013.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο N. Migliore φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 24 της 25.1.2014, σ. 41.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2014 — Erik Simpson κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-142/11 DEP) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Διαδικασία — Καθορισμός των δικαστικών εξόδων)

(2015/C 026/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Erik Simpson (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και A. F. Jensen)

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD9 μετά την επιτυχή συμμετοχή του στον διαγωνισμό EPSO/AD/113/07 «Προϊστάμενοι μονάδων (AD9) τεχνικής, εσθονικής, ουγγρικής, λιθουανικής, λετονικής, μαλτέζικης, πολωνικής, σλοβακικής και σλοβενικής γλώσσας στον τομέα της μετάφρασης» και αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

Το συνολικό ποσό των δικαστικών εξόδων τα οποία το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλει να αποδώσει στον E. Simpson ως έξοδα δυνάμει να αναζητηθούν στην υπόθεση F-142/11 καθορίζεται στα 8 600 ευρώ, πλέον του ενδεχομένου οφειλομένου επί του ποσού αυτού φόρου προστιθεμένης αξίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 65 της 3.3.2012, σ. 26.

Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-106/14)

(2015/C 026/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής να χορηγήσει στον προσφεύγοντα, από 1ης Ιανουαρίου 2014, μόνον 2,5 συμπληρωματικές ημέρες αδειας ως «οικογενειακή άδεια» αντί να χορηγήσει «οδοιπορική άδεια» 5 ημερών την οποία εδικαιούτο, βάσει του άρθρου 7 του παραρτήματος V του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (ΚΥΚ), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1023/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2013 που τροποποίησε τον ΚΥΚ.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που προκύπτει από την ιστοσελίδα «Δικαιώματα» του δικτύου intranet SYSPER και επιβεβαιώθηκε με την απόφαση της Επιτροπής R/396/14 της 2ας Ιουλίου 2014 περί απορρίψεως ενστάσεως, να χορηγήσει στον προσφεύγοντα, από 1ης Ιανουαρίου 2014, 2,5 ημέρες συμπληρωματικής αδειας ως «οικογενειακή άδεια», αντί να χορηγήσει «οδοιπορική άδεια» 5 ημερών την οποία εδικαιούτο προηγουμένως, βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος V του ΚΥΚ των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 10ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-108/14)

(2015/C 026/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: S. Orlandi, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος όσον αφορά τη μεταφορά τους στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης κατ' εφαρμογήν των νέων γενικών διατάξεων εφαρμογής (ΓΔΕ) σχετικά με τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ των υπαλλήλων.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να δεχθεί ότι το άρθρο 9 των γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII είναι παράνομο·
- να ακυρώσει την απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2014 περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει ο προσφεύγων πριν από την εκ μέρους του ανάληψη υπηρεσίας, στο πλαίσιο της μεταφοράς τους στο συνταξιοδοτικό σύστημα των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ της 3ης Μαρτίου 2011·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 15ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-110/14)

(2015/C 026/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: S. Orlandi, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης κατ' εφαρμογήν των νέων γενικών διατάξεων εφαρμογής (ΓΔΕ) σχετικά με τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ των υπαλλήλων.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να δεχθεί ότι το άρθρο 9 των γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII είναι παράνομο και ότι, επομένως, δεν πρέπει να εφαρμοστεί·
- να ακυρώσει την απόφαση της 24ης Μαΐου 2013 περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει ο προσφεύγων πριν από την εκ μέρους του ανάληψη υπηρεσίας, στο πλαίσιο της μεταφοράς τους στο συνταξιοδοτικό σύστημα των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ της 3ης Μαρτίου 2011·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 17ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ και λοιποί κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-112/14)

(2015/C 026/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ZZ κ.λπ. (εκπρόσωπος: S. Orlandi, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων της ΑΔΑ να κατατάξει τους προσφεύγοντες, σύμφωνα με τους νέους κανόνες περί εξελίξεως της σταδιοδρομίας και περί προαγωγών που ισχύουν μετά τη μεταρρύθμιση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της 1ης Ιανουαρίου 2014, στον τύπο θέσεως του «κύριου υπαλλήλου διοικήσεως υπό μεταβατικό καθεστώς» και να τους στερήσει, κατ' αυτούς, από τη δυνατότητα προαγωγής τους στον βαθμό AD 14, στη συνέχεια δε να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 30 § 3 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ.

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις περί κατατάξεως των προσφευγόντων στον τύπο θέσεως του «κύριου υπαλλήλου διοικήσεως υπό μεταβατικό καθεστώς»·
- να κηρύξει παράνομο το άρθρο 30 § 3 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-116/14)

(2015/C 026/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ZZ (εκπρόσωπος: L.Y. Levi, δικηγόρος)

Καθή-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Προσφυγή ακυρώσεως της απόφασης του εκτελεστικού διευθυντή της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΑΑΕΣ) που ανακάλεσε μια προηγούμενη απόφαση περί διορισμού της προσφεύγουσας ως εκτάκτου υπαλλήλου βαθμού AD8 και αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας και προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υποστηρίζεται ότι υπέστη η τελευταία.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του εκτελεστικού διευθυντή της ΕΑΑΕΣ της 24ης Φεβρουαρίου 2014 που ανακάλεσε μια προηγούμενη απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013 περί προσωρινού διορισμού της προσφεύγουσας από 16ης Σεπτεμβρίου 2013 ως εκτάκτου υπαλλήλου βαθμού AD8 κατόπιν της διαδικασίας προσλήψεως που κινήθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως 1327TAAD08·

- να ακυρώσει την απόφαση της 24ης Ιουλίου 2014 περί απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 25 Μαρτίου 2014·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να αποκαταστήσει την υλική ζημία που συνίσταται στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που είχε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στον βαθμό AD6 από τις 16 Σεπτεμβρίου 2013 και των αντίστοιχων αποδοχών βαθμού AD8, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζόμενων με το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά 2 μονάδες·
- επικουρικώς, να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να αποκαταστήσει τη ζημία που συνίσταται στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών βαθμού AD6 και των αποδοχών βαθμού AD8 μεταξύ 16ης Σεπτεμβρίου 2013 και 24ης Φεβρουαρίου 2014, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζόμενων με το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά 2 μονάδες·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να ικανοποιήσει την προκληθείσα ηθική βλάβη εκτιμώμενη ex aequo και bono σε 20 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προσφυγή της 23ης Οκτωβρίου 2014 — ZZ κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-118/14)

(2015/C 026/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: M. C. Garcia-Hirschfeld)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων του Συμβουλίου οι οποίες έχουν ως αντικείμενο την κατάταξη υπαλλήλων των βαθμών AD 9 έως AD 14, που κατέχουν θέσεις ιδιαίτερης ευθύνης, στον τύπο θέσεως «προϊστάμενος τμήματος ή ισοδύναμη θέση» ή «σύμβουλος ή ισοδύναμη θέση» πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2015 και με τις οποίες ο προσφεύγων δεν περιελήφθη στους υπαλλήλους που ωφελήθηκαν από την κατάταξη αυτή.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση 6/14 της ΑΔΑ της 3ης Ιανουαρίου 2014 και τη συνακόλουθη απόφαση τοποθετήσεως 34 υπαλλήλων του Συμβουλίου στον τύπο θέσεως «προϊστάμενος τμήματος ή ισοδύναμη θέση»·
 - να ακυρώσει, εφόσον χρειάζεται, την απόφαση της 23ης Ιουλίου 2014 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL